

நமது முரசொலி

செய்வது துணிந்து செய் சொல்வது தெளிந்து சொல்
நமது Murasoly

புற இயல்

முரசு - 01 (11.10.2013 - 17.10.2013) திருவள்ளூர் ஆண்டு: 2044 முழுக்கம் - 07

பக்கம் 11

இனப்படுகொலையை ஜ.நாவில் பதிந்த முதல் தமிழன்!

பக்கம் 02

யாழ்ப்பாணத்திற்கான ஆறு?

சர்யா? சுவரா?

இரணைமடுவும் தமிழர் எதிர்காலமும்

தொடரும் ஓர் விவாதம்...

இரணைமடுக்குள் நீரை யாழ்ப்பாணத்துக்கு திருப்பும் விடயம் அதிகளவில் கவனம் கொடுக்கப்படவேண்டிய விடயம். அத்திட்டத்தின் பின்னாகவுள்ள அரசியல் சமூக பொருளாதார இலக்குகளை தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ளாமல் எதிர்காலத்தில் பாரிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தி விடும் என்பது துறைசார்ந்த வல்லுனர்களின் கருத்து. ஏனைய சகோதர தமிழ் ஊடகங்கள் கருத்தில் எடுக்க மறந்த இவ் விடயத்தை நமது முரசொலி கையில் எடுத்துள்ளது. இரணைமடு தொடர்பான விடயங்கள் இயன்றவரை எதிர்காலம் நோக்கிய சிந்தனையில் வெளியிடுவது காலக்கடமை எனக் கருதி நமது முரசொலி தனது பணியை தொடங்கியுள்ளது. இரணைமடு தொடர்பில் கருத்துக்களை பகிர்ந்து கொள்ள விரும்பும் எவரும் எம்மோடு தொடர்பு கொள்ளலாம். எவரது கருத்துக்களும் எதிர்க்கருத்துக்களுக்கும் களம் கொடுக்க நமது முரசொலி தயாராகவுள்ளது.

இரணைமடுவிலிருந்து நீரிணைப்பெறும் பெரும் எவான கிளிநொச்சி விவசாயிகள் காலபோகத்தில் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இதற்கு உதாரணமாக முரசுமோட்டை, ஊரியான், உடுப்பாற்றுக் கண்டல், கட்டைக்காடு, பெரியகுளம், காண்டாவளை பிரதேசங்களை கூறலாம். மேலும் காலபோகத்தில் பெய்யும் மழை சிறுபோகத்தில் பெய்க்கிறது. இதனால் சிறுபோக காலத்தில் வெப்பநிலை அதிகரிப்பு காரணமாக வரட்சி இலகுவாக ஏற்படுகின்றது. இதற்கு 2012 ஆம் ஆண்டு சிறுபோகம் நல்ல உதாரணம். இவ்வாறு எதிர்பார்க்கும் மழைவீழ்ச்சி கிடைக்காத பட்சத்தில் குளத்தின் நீர்மட்டம் எதிர்பார்க்கும் அளவிற்கு வராதவிடத்து யாழ்ப்பாணம் நீர் கொண்டு செல்வதா இல்லை விவசாயத்திற்கு நீர் வழங்குவதா எனும் போது என்ன முடிவை இவ்விரு மாவட்ட அதிகாரிகளும் அல்லது மக்களும் எடுப்பார்கள்? "உயிரா...பயிரா..." எனும் போது "உயிர்" என்ற முடிவே எல்லோராலும் முன்வைக்கப்படும். அப்போது இரணைமடு

வரும் நிலையில் (குறிப்பாக இளைஞர்களிற்கு) வெளிநாடுகளில் கூட இதற்கு விசேட திட்டங்கள் வகுக்கப்படும் நிலையில் நாம் ஏன் மக்களின் விவசாய நாட்டத்தினை குறைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும். ஆகையால் விவசாயிகளின் கோரிக்கைப்படி புது பிரதேசங்களையும் உள் வாங்கி காலபோகத்திலும் சிறுபோகத்திலும் கூடுதல் நிலங்களை பயிரிட நீர்ப்பாசன அதி காரிகள் விவசாயிகளிற்கு ஒத்துழைப்பார்களா?

இரணைமடு கட்ட தொடங்கிய காலம் முதல் (1900 ஆம் ஆண்டு முதல்) அது படிப்படியாக உயர்த்தப்பட்டு இன்று 34' நீரிணை தேக்குமள விற்கு வந்தது விவசாய தேவை கருதியே அன்றி வேறு தேவைகளிற்கு அல்ல. இதனை விட இனிவரும் காலங்களில் விவசாய தேவைக்கு குளத்தை உயர்த்தி கூடுதல் நீரை பெற முயற்சிக்க முடியாது. ஏனெனில் 36' அடி வரை உயர்த்தி நீரிணை யாழ்ப்பாணம் கொண்டு செல்வதால் இனிவரும் காலங்களில் அதனைபற்றி சிந்திக்கவே முடியாது. நீர்வழங்கல் வடிவமைப்பு சபையினர் தெரிவிப்பது "நாம் யாழ்ப்பாணம் நீர்

விவசாயிகளின் நிலைமை?.. பாதிக்கப்பட போவது என்னவோ விவசாயிகள் தான். அந்நிலை வருமாயின் இரு மாவட்டங்களிற்கி டையில் பிணக்கு ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகவிடும்.

இரணைமடுக் குளத்தினை பொறுத்தவரையில் வலதுகரையில் அண்ணளவாக 3000 ஏக்கரும் இடது கரையில் அண்ணளவாக 17000 ஏக்கரும் ஏற்று நீர்ப்பாசனத்திற்கு அண்ணளவாக 1200 ஏக்கருமாக மொத்தம் 21200 ஏக்கர் நிலப் பரப்பிற்கு தற்சமயம் நீரிணை வழங்குகின்றது. இவற்றினை விட வலது கரையில் விளாத்திக்காடு, கட்டைக்காடு, பெரியகுளம் போன்ற பிரதேசங்களும் இடதுகரையில் பன்னங்கண்டி உடுப்பாற்றங்கண்டல் கோரக்கண்டி காஞ்சிபுரம் போன்ற பிரதேசங்களும் இரணைமடுக் குளத்தின் கீழ் உள்வாங்கப்பட காத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் மேலதிக நீரை தேக்கி யாழ்ப்பாணம் கொண்டு செல்ல முயல்வது எவ்வகையில் நியாயம்.

இவற்றினை விட இரணைமடுவின் கீழ் கால போகத்தில் முழுப் பிரதேசமும் பயிர் செய்வதுடன் சிறுபோகத்தில் 14000 ஏக்கரிற்கு கூடுதலாக செய்த சரித்திரமும் இன்றுவரை இல்லை. ஆகையால் இரணைமடுவின் கீழ் வரும் 20000 ஏக்கர் நிலமும் ஏன் தென்பகுதி குளங்களின் கீழ்வரும் பயிர்செய்கை நிலங்கள் போல் சிறுபோகத்திலும் முழுவதும் செய்ய விவசாயிகளை ஊக்குவிக்க கூடாது. இன்று உலகளவில் மக்களிற்கு விவசாயத்தில் நாட்டம் குறைந்து

கொண்டு செல்லவிருப்பதனால்தானே குளம் உயர்த்தப்படுவதும் அதனோடு இணைந்த மேலதிக அபிவிருத்திகளும் என்று". அப்படியாயின் இன்றுவரை 18' அடி நீர் சேமிக்க கூடிய குளத்தை 22' ஆக்கி அதன்பின் 30' ஆக்கி பின்னர் 34' வரை உயர்த்தியது எதற்காக? யாருக்காக? யாரால் இவை செய்யப்பட்டது. எனவே இனிவரும் காலங்களிலும் எமது மாகாணசபை விவசாயிகளின் தேவை கருதி குளத்தினை உயர்த்தும் ஆடிவினை எடுத்து அதனை நிறைவேற்ற முயலலாம். ஆனால் நீர் வழங்கல் வடிவமைப்புச் சபை தம்மால் தான் குளம் உயர்த்தப்படுகின்றதென்றும் அதனால் தான் எல்லா வசதிகளும் கிளிநொச்சிக்கு வருகின்றது என கூறுவது எவ்வளவு தூரம் சரியாக இருக்கும் என்று கூறமுடியுமா?

இவை எல்லாவற்றையும் விட இரணைமடு விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் மீள்குடியேற்றத்தின் பின்னர் அரசினால் திட்டமிடப்பட்டு வழங்கப்பட்ட விவசாயக்கடன் அவர்களை மீளாதகடன் தொல்லையில் ஆழ்த்தி இருப்பதுடன் இதனால் பலர் நஞ்சுருந்தி தம்மை மாய்த்துக் கொள்ளும் அளவிற்கும் இது சென்றுள்ளது. கிளிநொச்சியைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயம் 90வீதமான மக்களின் வாழ்வாதாரத் தொழில். ஆகையால் அதனை வீழ்ச்சி நிலைக்கு கொண்டுவருவது அவர்களைப் பொருளாதார நெருக்கடியில் ஆழ்த்திவிடும். இதனால் தமிழ் மக்களை பலவீனமாக்கும் அரசின் எண்ணம் இலகுவில் ஈடுபடும். அவர்கள் இன்னொருவரை

நம்பி இருக்க வேண்டிய நிலைக்கும் தள்ளப்படுவர்.

இது எவ்வாறெனின், கிளிநொச்சியில் இன்று யுத்தத்தின் பின்னர் ஒரு பரம்பரையே இல்லாமல் போய்விட்டது. அதாவது பேரணும் பேரணுமே இன்று இருக்கின்றார்கள். இடையில் ஒரு பரம்பரை யுத்தத்தால் இல்லாமல் போய்விட்டார்கள். இதனால் உரிய விவசாய மதிநூட்டங்கள்

முறையில் விவசாயம் செய்து இன்று அந்த கடனிற்குரிய வட்டியை கூட கட்ட முடியாத மீளாகடன் சுமையில் மாட்டியுள்ளனர். இதனால் இவர்கள் தமது குடும்ப தேவைகளை, பிள்ளைகளின் கல்வியை நிறைவேற்ற முடியாத நிலைக்கு மெல்ல மெல்ல தள்ளப்படுகின்றனர். இவ்வாறு நிலைமை கையை விஞ்சும் போது ஒன்று தங்களை மாய்த்துக் கொள்ளும் அல்லது

யாழ்ப்பாணத்திற்கான ஆறு

யாழ்ப்பாணம் குடாநாடானது மிகவும் குறைந்தளவான 30" மழைவீழ்ச்சியினைப் பெறுகின்ற அதேவேளை வட மாகாணத்தின் ஏனைய பிரதேசங்களில் 60" இற்கு மேற்பட்ட மழை வீழ்ச்சியைப் பெறுகின்றது. குடாநாட்டின் வேளாண்மையை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஏனைய பகுதிகளில் பெறப்படும் செல்வமாகிய மேலதிக மழை நீரை இப்பகுதிக்கு பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது ஒரு நியாய பூர்வமான விருப்பமாகும்

இலங்கை எந்திரிமார் சங்கத்தின் ஞாபகார்த்த வெளியீட்டில் கௌரவிக்கப்பட்ட மிகச் சிறிள ஒருவரானவரும் முன்னாள் பிரதி நீர்ப்பாசனப் பணிப்பாளராக கடமையாற்றிய எந்திரி.எஸ்.ஆறுமுகத்தின் தூரநோக்கை விளங்குவதற்கு அடிப்படையாக 1954 இல் முதன்முறையாக வெளியிடப்பட்ட இக் கட்டுரை மீள்பிரசுரம் செய்யப்படுகின்றது.

தமிழாக்கம்

எந்திரி.ஏ.ரகுநாதன், இளைப்பாறிய நீர்ப்பாசனப் பணிப்பாளர்.

ஏற்பாட்டுக்குழு. எந்திரி.S.ஆறுமுகம் நினைவுப் பேருரை, யாழ்ப்பாணம்

1930ம் தசாப்த ஆரம்பத்தில் குடாநாட்டில் பரந்திருந்த உவர் நீர் ஏரிகளை பயன்படுத்து முகமாக அவற்றை நன்னீராக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை காலக் சென்ற சட்டவாக்க சபை உறுப்பினரான மு.பாலசிங்கம் அவர்கள் தனது மனதில் உருவாக்கினார். மாமன்னர் பராக் கிரமபாகுவின் சிந்தனையின் ரூபமான மிகவும் பரவலாக பேசப்பட்ட கருத்தானது "வானத்திலிருந்து விழும் ஒரு மழைத் துளியும் மண்ணுக்கு பயன்படாமல் கடலை சென்றடைய விடக்கூடாது" என்ற சித்தாந்தமே மதிப்புக்குரிய மு.பாலசிங்கம் அவர்களது கருத்தாகும்

இந்தச் சிந்தனையே வட மாகாணத்தின் முக்கிய ஆதாரமான கனகராயன் ஆற்றின் வெள்ள நீரை முற்று முழுதாக பயன்படுத்துவது என்ற எண்ணக்கரு உருவாக வழி

கோலியது. இந்த ஆறு வவுனியாவில் உருவாகி புளியங்குளம் மாங்குளம் ஊடாக இரணைமடுக் குளத்தை நிரப்புகின்றது. இதன் மேலதிக நீர் ஆனையிறவு ஏரியை அடைகின்றது. இது ஆனையிறவு பாலத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள கடலுடன் இம் மேலதிக நீரானது வீணாக இப்பாலத்தினுடாக பெருங்கடலை சென்றடைகிறது 1949 மாசியில் ஓர் நாளில் இத் தெரு ஊடாக சுற்றுலாவிற்கு சென்ற குடும்பத்தினர் ஆனையிறவு பாலத்தின் அண்மையில் நண்பகல் உணவிற்காக இளைப்பாறினர். அவரின் சிறிய மகன் இவ் ஏரியில் கை கழுவும் பொழுது ஏரியின் மேற்குப்பகுதி கடலுடன் தொடர்புடையதாக இருந்தாலும் கிழக்குப் பகுதியில் நன்னீர் இருப்பது எவ்வாறு? என்று கேட்ட வினாவிற்கு அப்பா தந்தை அதன் காரணத்தை விளக்கினார் அந்தச் சிறுவன் உடனடியாக "நாங்கள் கொஞ்ச மண்ணை காரில் கொண்டு வந்து இந்தப் பாலத்தை நிரப்புவோம். இதனால் நன்னீர் ஏரி உருவாகும் என்று பதிலளித்தான்.

அந்த வருடம் கனகராயன் ஆற்றில் வெள்ளம் பாய்ந்தது. இரணைமடுக் குளம் நிரம்பி வான் பாய்ந்தது. மேலதிக நீர் தெருவின் கிழக்கில் உள்ள ஆனையிறவு ஏரியை நிரப்பியது. இரணைமடுக் குளம் தை மாதத்தில் வான் பாய விடப்பட்டாலும் மாசி மாதத்தில் கூட கிழக்கு ஏரி நன்னீராகவே காணப்பட்டது. எனினும் இப்பாலத்தினை மண் கொண்டுவந்து நிரப்பினாலொழிய இந்த நீர் பாலத்தினுடாக கலக்கும் கடல்நீரால் விரைவாக உவர்நீராக மாறிவிடும்.

தற்போது நடைமுறைப்படுத்தும் ஆனையிறவு ஏரியை நன்னீராக்கும் திட்டத்தின் அடிப்படையானது கிழக்கு ஏரி வருடம் முழுவதும் நன்னீராகவே இருக்க வேண்டும்.

(தொடர்ச்சி பக்கம் 08)

சரியான முறையில் புதுப்பரம்பரையை சென்றடையவில்லை. இதனால் மண்வெட்டி தாக்கிய அணைவருமே விவசாயிகள் என்ற நிலையே தற்சமயம் காணப்படுகின்றது. இன்று முன்னர் போன்று தோளில் மண்வெட்டியும் தலையில் கடகமும் சுமந்து கொண்டு வெறுங்காலுடன் தோட்டத்திற்கோ இல்லையென்று வயலிற்கோ செல்லும் விவசாயிகள் உள்ளனர். எனவே கடன் இலகுவில் கிடைப்பின் விவசாயிகள் தமது எல்லை தாண்டி (பொருளாதார நிலைமை மீறி) கடன் எடுத்து விவசாய மதிநூட்டங்கள் தெரியாமல் "தடி எடுத்தவன் தண்ட பிரசண்டன்" என்ற

தேவைகளை நிறைவேற்ற இன்னொருவரிடம் அடிமையாகும் நிலைமை ஏற்படும். இதன் போது இவர்களிடம் நினைத்ததை சாதிக்கலாம். இவ்வாறானதொரு நிலையே இன்று வன்னியில் ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்வாறானதொரு சூழ்நிலையில் மக்கள் அரசிற்கு எதிர்கருத்து கூறமுடியாத நிலைமைக்கு சென்றுள்ளனர். இதனால் இவர்களினால் இன்று யாழ்ப்பாணம் நீர் வழங்குவதற்கு தமது எதிர்கருத்தை கூற முடியாத நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர்.

(தொடர்ச்சி பக்கம் 08)

முரசொலி

வார இதழ்
Namathu Murasoly 07

இல.: 18/1, இளையதம்பி ஒழுங்கை, செம்மணி வீதி, நல்லூர்.
E-mail : namathumurasoli@gmail.com, Tel : 0773673829

நல்லிணக்கத் தீர்மானம் அரசியல் அளவுமையா?

தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினதும், அதன் தலைவர் இ.சம்பந்தன் அவர்களையும் இராஜீய திறன்கள், தமிழர் உரிமை மீதான பற்றுறுதி தொடர்பில் காலத்திற்குக் காலம் எதிர் விமர்சனங்கள் உள்ளிருந்தே எழுவதுண்டு. குறிப்பாக சம்பந்தன் தன்னிச்சையாக முடிவுகள் எடுப்பதாகவும், அவ்வாறான முடிவுகள் தமிழர் நலன் சார்ந்து பாதகமானதாக அமைந்துவிடுகின்றன எனவும் அவரது அணியிலிருந்தே கூக்குரல்கள் கேட்பதுண்டு. ஈழத்தமிழினத்திற்கு இன்று தலைமை தாங்கும் ஒருவர் மீது அவரணியில் இருந்தே இவ்வாறான குற்றச்சாட்டுக்கள் எழுவது அவரது தனிப்பட்ட நலனில் எவ்வாறான தாக்கம் விளைவிக்கும் என்பதை விட தமிழர்களின் அரசியல் நலன்கள் மீது எதிர்மறையான விளைவுகளை நிச்சயம் தரும் என்பதில் மறுப்பில்லை.

கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களோடு கலந்து பேசித் தீர்மானிக்காமல், அரசின் ஆசீர்வாதம், வழிகாட்டலுடன், இரகசியச் சந்திப்புகளின் பின்னர், தன்னிச்சையாக முடிவுகளை எடுப்பதாகவும் அரசு தீவிர நெருக்கடிக்கு முகம் கொடுக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் அரசினை நெருக்கடிகளில் இருந்து மீட்கின்ற மீட்பராகச் செயற்படுவதாகவும் கூறப்படும் குற்றச்சாட்டுக்களுக்கு ஆதாரங்கள் இல்லையெனினும் இதனை முழுமையாக நிராகரிப்பதற்கும் நியாயங்கள் இல்லை.

இவ்வாறான குற்றச்சாட்டுக்களுக்குப் பதிலளிப்பதற்கும் கலந்துரையாடுவதற்கும் பதிலாக நான் சரியான முடிவுகளையே எடுப்பேன், முடிவில் மாற்றமில்லை என்பது சண்டித்தனமேயன்றி, மதிக்கத்தக்க அரசியல் நாகரிகம் அல்ல. எப்போதும் சரியான முடிவுகளையே சம்பந்தர் எடுப்பார் அல்லது எடுத்திருந்தார் என்பது இதுவரை நிச்சயிக்கப்படவில்லை.

பொன்சேகாவை ஆதரித்து மகிந்தவின் வெற்றிக்கு உதவியதும், மகிந்த அரசாங்கத்துடன் நடத்திய பேச்சுகளில் இணக்கம் காணப்பட்ட விடயங்களை நடைமுறைப்படுத்தாமல் இனிப்பேச்சுக்கள் இல்லை எனத் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு விலகிய போது தன்னிச்சையாக மீண்டும் பேச்சுவார்த்தையை ஆரம்பித்தமையும், கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்றக் குழுத் தீர்மானத்திற்கு முரணாக ஜெனீவாவுக்குக் குழுவை அனுப்புவதில்லை என ஊடக அறிக்கை விடுத்தமையும் அரசைப் பாதுகாப்பதற்கானவை எனும் தோற்றப்பாட்டை தந்திருந்த தீர்மானங்களே. இவை கடந்த காலத்தில் சம்பந்தன் அவர்களைப்பற்றி அரசியலரங்கில் அதிகம் பேசுவதற்கு நடுத்தன்.

இப்போதும் கூட, நல்லிணக்கத்துக்கான வழி எனவும் சர்வதேசத்தின் விருப்பம் எனவும் கூறி வடமாகாண முதலமைச்சர் ஜனாதிபதி முன் சத்தியப்பிரமாணம் செய்வது பற்றி எடுத்துள்ள தீர்மானமும் பல மட்டங்களிலும் விமர்சிக்கப்படுகிறது. இந்தத் தீர்மானம் வடமாகாண சபைத் தேர்தலில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு பெற்ற வெற்றியின் நெருக்கடி, அடுத்த ஆண்டு மாநாடு மாத்திற்குள் போர்க்குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பொறுப்புக்கூறத் தவறினால், சர்வதேச விசாரணை என்று ஐரா மனித உரிமைகள் ஆணையாளர் நவீந்தம்பிள்ளை விடுத்துள்ள எச்சரிக்கை, மாகாண சபைகளுக்கான அதிகாரக் குறைப்பு எத்தனத்தினால் அரசின் மீது சர்வதேசம் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையினம் போன்ற நெருக்கடிகளில் இருந்து அரசு மீள்வதற்கு வழிசமைத்து என்பது கடுமையான விர்சனங்களின் சாரமாக இருக்கின்றது.

இதில் இன்னொரு ஆபத்தும் இருப்பதையும் மறுக்கமுடியாது. அண்மைக் காலத்தில் மகிந்த அரசுடன் நல்லிணக்கத்திற்கும் ஒத்துழைப்பிற்கும் முன்வந்த ஐக்கிய தேசியக்கட்சி, ஜே.வி.பி, சிறிலங்கா முஸ்லீம்காங்கிரஸ், மனோ கணேசனின் ஜனநாயக மக்கள் முன்னணி, ஈ.பி.டி.பி போன்ற கட்சிகள் சுயமிழந்து பலவீனப்பட்டு சிதைவடைந்தமை வரலாறு. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக்குள் பிளவை ஏற்படுத்தவும், பலவீனப்படுத்தவும் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளும் நாம் அறியாதவையல்ல ஒரு கட்டத்தில் தடை செய்வது கூட்டமைப்பினைப் பற்றியும் பேசப்பட்டது.

வேட்பாளர் தெரிவு முதல் அமைச்சர்கள் நியமனம் வரையில் கூட்டமைப்பின் பங்காளிக் கட்சிகளிடையே இழுப்புகள் இருந்தபோதும் இதுவரை கூட்டுக்குலையாமல் கூட்டமைப்பு இருப்பது நின்மதி தரும் விடயம். எனினும் சம்பந்தனின் தீர்மானத்திற்கு எதிராக சத்தியப்பிரமாண நிகழ்வைப் புறக்கணித்த பங்காளிக்கட்சிகளின் தீர்மானம் கூட்டமைப்பின், எஞ்சியுள்ள இந்தக் கட்டுக்கோப்பையும் கலைத்துவிடுமோ என்ற அச்சத்தைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு என்பது தமிழர்களின் ஒன்றுபட்ட அரசியல் போராட்டத்திற்கு அத்திவாரமாக திகழவேண்டும் என்று மக்கள் அனைவரும் ஆணையிட்டிருக்கையில் சம்பந்தனின் தீர்மானம் தமிழர்களின் ஜனநாயக அரசியல் போராட்டத்திற்கு அர்தமனத்தை உருவாக்கிவிடக் கூடாது என்பதே கூட்டமைப்பிலுள்ள அனைவரிடமும் தமிழ் மக்கள் விடுக்கும் வேண்டுகோள்.

அரசுடன் ஒத்துழைத்தல் உரிமைகளை நோக்கிய பயணமா?

வளவன்

வடமாகாண முதலமைச்சராக சி.வி.விக்னேஸ்வரன் பதவியேற்ற பின்னர் இடம்பெற்ற தேர்தல் விருந்துபசார நிகழ்வில் "அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைத்துச் செயற்பட தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு தயாரென்றால் வடக்கின் அபிவிருத்தி, மேம்பாடுகளை தொடர்ந்து முன்னெடுக்க நாம் தயார்" என்று ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ தெரிவித்துள்ளார்.

இதற்கான பதில் எனக் கருதத்தக்க விதத்தில் முதலமைச்சர் விக்னேஸ்வரன் பதவிப்பிரமாணத்தின் பின்னர் விடுத்த அறிக்கையில் "இனங்களுக்கிடையே எழுந்துள்ள சந்தேகங்களை அகற்று வது காலத்தின் தேவையாக அமைந்துள்ளது. அதன் ஒரு அங்கமாகவே நாட்டின் ஜனாதிபதி முன்னிலையில் பதவிப் பிரமாணம் செய்யத் தீர்மானித்தோம் என்றும் ஐக்கிய இலங்கைக்குள்ளேயே நாம் அரசியல் தீர்வொன்றை எதிர்பார்க்கின்றோம்" என்றும் தெரிவித்துள்ளார். முதலமைச்சரின் நம்பிக்கை அரசிற்கும் - குறிப்பாக ஜனாதிபதிக்கும் நம்பிக்கையளிப்பதாகவே நிச்சயம் இருக்கும்.

முதலமைச்சர் விக்னேஸ்வரன் தனது அறிக்கையில் தூரநோக்கின் அடிப்படையிலும் குறுகியநோக்கின் அடிப்படையிலும் கடமையாற்றும்படி மக்கள் ஆணை வழங்கியுள்ளதாகவும், எமது தனித்துவத்தை வலியுறுத்தும் தூரநோக்கினை அடைய கடந்த காலப் போராட்டங்கள், அரசியல் அணுகுமுறைகள், அனுபவங்கள் யாவற்றிலிருந்தும் பாடங்களைக் கற்றே முன்னேற வேண்டியுள்ளது எனவும், குறுகிய நோக்கு என்பது போருக்குப் பின்னரான எமது மக்களின் தேவைகளைக் காலதாமதம் இன்றி பூர்த்திசெய்வது எனவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

இதில் இரண்டு விடயங்கள் தமிழ்பேசும் மக்கள் பதில்காண முடியாத கேள்விகளை உருவாக்கியுள்ளது. ஒன்று தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைத்தல் என்பதற்கு ஜனாதிபதி கொண்டுள்ள அர்த்தம் என்ன? மற்றையது முதலமைச்சர் விக்னேஸ்வரன் குறிப்பிடுவது போல தமிழ்மக்கள் வழங்கிய ஆணையின் குறுங்கால நோக்காக போருக்குப் பின்னரான அபிவிருத்தி என்பது அமையுமாயின் முதலமைச்சர் குறிப்பிடும் புரிந்துணர்வு என்பதன் அர்த்தம் என்ன?

1987இல் இந்தியா காணி, பொலிஸ் அதிகாரங்களடங்கிய - வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் இணைந்த ஒரு தீர்வைப் பரிந்துரை செய்து, 13ஆவது திருத்தச்சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் தற்காலிகமாக இணைக்கப்பட்டன. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் இணைப்பைப் பிரித்து விட்ட உயர்நீதிமன்றம், இப்போது 13ஆவது திருத்தச்சட்டத்தின்படி மாகாணசபைகளுக்கு காணி அதிகாரங்கள் கிடையாது என்றும் கைவிடுத்து விட்டது. கொமின் தயாசிறி எனும் சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி பொலிஸ் அதிகாரம் பற்றிய கூட்டமைப்பின் கோரிக்கைக்கும் சட்டமுறையான பதில் வழங்கப்படும் என்கிறார். இந்திய - இலங்கை உடன்பாட்டின் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட மாகாணசபைத் தீர்வு முறை, மிகவும் பலவீனப்படுத்தப்பட்டுள்ள ஒரு சூழலிலேயே, வடக்கு மாகாணசபை தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதேவேளையில் மாகாணசபைகளுக்கு முக்கியமான அதிகாரங்கள் எதையும் வழங்க முடியாது, என்ற இறுக்கமான நிலைப்பாட்டில் அரசாங்கம் உள்ளது. வடமாகாணசபைத் தேர்தலுக்கு முன்னரே காணி, பொலிஸ் அதிகாரங்கள் பற்றிய வாதப் பிரதிவாதங்கள் தொடங்கி விட்டன. ஜனாதிபதி கூட காணி, பொலிஸ் அதிகாரங்களை யாரும் தன்னிடமிருந்து பிடுங்கிவிட முடியாது என்ற சார்பட கருத்துத் தெரிவித்திருந்தார். கூட்டமைப்பின் வட மாகாணசபைத் தேர்தல் விஞ்ஞானத்தையும் பிரச்சாரத்தினையும் நாட்டைப் பிரிப்பதற்கான நடவடிக்கையாகச் சித்திரித்து, அரசு பிரசாரம் செய்தது. இவ்வகையில் மாகாண சபைகளுக்கான அதிகாரப்பகிர்வு தொடர்பில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு இணங்க முடியாது என்ற அரசின் செய்தி தெளிவானது.

“இதில் இரண்டு விடயங்கள் தமிழ்பேசும் மக்கள் பதில்காண முடியாத கேள்விகளை உருவாக்கியுள்ளது. ஒன்று தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைத்தல் என்பதற்கு ஜனாதிபதி கொண்டுள்ள அர்த்தம் என்ன? மற்றையது முதலமைச்சர் விக்னேஸ்வரன் குறிப்பிடுவது போல தமிழ்மக்கள் வழங்கிய ஆணையின் குறுங்கால நோக்காக போருக்குப் பின்னரான அபிவிருத்தி என்பது அமையுமாயின் முதலமைச்சர் குறிப்பிடும் புரிந்துணர்வு என்பதன் அர்த்தம் என்ன?”

இவை தவிர தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புடன் ஒத்துழைக்க முடியாத அரசு பகிரங்கப்படுத்திய வேறு பல விடயங்களும் உண்டு. உள்நாட்டு விவகாரத்தை சர்வதேச மயப்படுத்துவதாக, தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் மீது அரசு குற்றம் சாட்டி வருகிறது. வடக்கில் அதிகளவிலான இராணுவத்தினர் நிலைகொண்டுள்ள சூழலில் இராணுவத்தைக் குறைப்பது தொடர்பாக விக்னேஸ்வரனும், தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பும் விடுத்துள்ள கோரிக்கை குறித்தும் அரசின் நிலைப்பாடு இத்தகையதே. பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல் இல்லை என்கிறது அரசாங்கம். மீண்டும் புலிகளின் கிளர்ச்சி ஏற்படவும் வாய்ப்பு கிடையாது என்கிறது. ஆனாலும் இராணுவத்தை குறைப்பதற்குத் தயாராக இல்லை. அத்துடன் கூட்டமைப்பின் தேர்தல் விஞ்ஞானம் இலங்கை அரசு மீதும் போர்க்குற்ற விசாரணைக்கு அழைப்பு விடுத்திருந்தது.

இந்நிலையில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைத்தல் என்பது மேற்படி விடயங்களில் கூட்டமைப்பு தனது நிலைப்பாட்டைக் கைவிட்டு அரசின் நிலைப்பாட்டுடன் பொருந்திப்போவது என்பதனைக் குறிக்குமாயின் அது ஜனாதிபதி கூட்டமைப்பின் வட மாகாணசபைத் தேர்தல் விஞ்ஞானத்தை மீள்பெறக் கோருவதேயே குறிக்கும்.

மறுபுறத்தில் இனங்களுக்கிடையே எழுந்துள்ள சந்தேகங்களை அகற்றுவதற்கான காலத்தின் தேவை கருதி ஜனாதிபதி முன்னிலையில் பதவிப் பிரமாணம் செய்யத் தீர்மானித்த விக்னேஸ்வரனின் புரிந்துணர்வு நல்லிணக்கத்துக்கான வழி எனவும் அதுவே இந்தியா உட்பட சர்வதேசத்தின் விருப்பம் எனவும் கருத்துருவாக்கம் செய்யப்படுகின்றது. உண்மை நிலைக்கும் இக்கருத்து நிலைக்கும் கணிசமான விலகலுண்டு.

இலங்கை இனப்பிரச்சினை இப்போது ஒரு சர்வதேச விவகாரமாக உருவாகியுள்ளது. நவீப்பின்னையின் இலங்கைப் பயணம், அவர் ஜெனீவாவில் சமர்ப்பித்த அறிக்கை, ஐ.நா பொதுச்சபைக் கூட்டம், வடக்கு மாகாணசபைத் தேர்தல் முடிவுகள் இவை அனைத்தும் இலங்கையை சர்வதேச மயப்படுத்தியுள்ள நிலையில் தமிழ் மக்களுடனான அதிகாரப்பகிர்வு தொடர்பில் அரசாங்கம் சர்வதேச அரங்கில் தன்னை நியாயப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறது. இத்தகைய நிலையில் பொதுநலவாயம், ஐ.நா பொதுச்சபை, ஐ.நா மனிதஉரிமைகள் பேரவை, முதலான சர்வதேச அரங்குகளில், இலங்கை தன்னைத் தற்காத்துக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

வட மாகாணசபைத் தேர்தல் மூலம், மீண்டும் ஜனநாயகத்தை ஏற்படுத்தி விட்டதாக காட்ட அரசாங்கம் முயன்ற போதிலும், இலங்கையில் போருக்குப் பிந்திய சூழலைப்போலவே, வட மாகாணசபைத் தேர்தலுக்குப் பிந்திய சூழலையும் உலகம் அவதானித்து வருகிறது. கடந்த நான்கு வருடகாலத்தில் மீளினக்கத்திற்கான அரசின் கரிசனையை உலகம் புரிந்து

(தொடர்ச்சி 8ம் பக்கம்)

இணையோர் நாடக வீழல்

யாழ்ப்பகலைக்கழக கைலாசபதி கலையரங்கில் செயற்றி நன் அரங்க இயக்குனர் திரு.தே.தேவானந்த அவர்களின் நெறியாள்கையில் "கருப்பைத்துக்கணிப்பு" "வெப்பக்குடுவை" ஏழு பிள்ளை நல்லதங்காள" எனும் நாடகங்கள் அண்மையில் மேடையேற்றப்பட்டிருந்தன. சமூகத்துக்குச் சொல்லப்பட வேண்டிய பல விடயங்கள் இந் நாடகங்கள் மூலம் பதிவுசெய்யப்பட்டிருந்தன.

எமது மண்ணின் மகத்துவத்தைச் சிதைக்க முனையும் பல்வேறு அமுத்தங்களுக்கும் அவற்றுக்கான பின்னணி களையும் மக்கள் மனதில் பதியவைக்கும் முயற்சிகளாக இந் நாடகங்கள் பலவும் அமைந்திருந்தன. அரங்கேற்றப்பட்ட அத்தனை நாடகங்களும் எமது சமூகத்தின் இன்றைய நிலையை எடுத்துக்காட்டும் சாட்சிகளாக அமைந்திருந்தன. பாத்திரங்களை ஏற்ற நாடக நடிகர்கள் தாம் பிரதிபலித்த பாத்திரங்களை சிறப்பாக ஆற்றுகை செய்தமை பலரின் பாராட்டையும் பெற்றிருந்தது.

மூத்த கலைஞர்களினால் தயாரிக்கப்பட்ட இந் நாடக நிகழ்வு பார்ப்போர் மனதில் இன்றைய சமூக யதார்த்த நிலைகளைச் சிந்திக்கத் தூண்டியிருக்கின்றது. இவ் அரங்க அளிக்கையில் மேடையேற்றப்பட்ட "கருப்பைத்துக்கணிப்பு" "வெப்பக்குடுவை" போன்ற நாடகங்கள் நமது தேசத்தின் மக்கள் மீது மறைமுகமாகத் திணிக்கப்படும் போலிமுகங்களை இனம் காட்டியது. இலத்திரனியல் ஊடகங்களின் தவறான பாவனை, புட்டிப்பால் கலாசாரம், விளைநிலங்கள் கட்டிடமயமாதல், வெளி நாட்டு மோகம், ஏற்றுமதி பொருளான பெண்மை, விளைநிலங்களில் விதைக்கப்படும் நச்சு பசுளைகளால் தாய்நிலம் மலட்டுத்தன்மையாதல், மண்வாசனை மற்றும் இயற்கை மாசுபட்டதால் மனிதர்களே நோய் காவிகளாக மாறும் அவலம் என பல விடயங்களை உணர்த்தியமை பாராட்டத்தக்கது.

காணமல் போன உறவுகளைத் தேடியலையும் எம் தேசத்தின் நிலையை நவீன நல்லதங்காளின் மனவேதனைகள் ஊடாக வெளிக்காட்டியமைமும், அவளின் உணர்வுகளை உணர மறுக்கும் சமூகத்தைக் கண்டித்தமைமும் இந்நாடக ஆற்றுகையின் ஓர் சிறந்த முயற்சியாகும். நாடகக் கலைவடிவம் உலகின் பல நாடுகளில் அரசின் அநீதி களை வெளிக்கொண்டு வந்ததுடன்

சமூக நேசிப்புக் கொண்ட நாடகக் கலைஞர்கள் மக்கள் ஆதரவுடன் அரசாட்சிக்கு வரக் காரணமாயும் அமைந்தது என்பது வரலாறாகும். மாய உலகில் மூழ்கித் தவிக்கும் மக்களின் மனங்களைத் திறக்க நாடகம் சிறந்த ஓர் ஊடகம் என்பது மறுக்கப்படமுடியாத உண்மை யாகும். இதனை இவ்வரங்கும் உறுதிப்படுத்தியிருந்தது.

இருந்தும் நாடககலைஞர்கள் பலர் உள்ள எம் நாட்டில் நாடகக் கலை அரங்குக்கு அதிகம் வராமல் அருகி போவதற்குக் காரணம் என்ன? ரசிகர்களின் ரசனைமாற்றங்கல் குறித்த நாடகக் கலைஞர்களின் தேடலின்மையா? அல்லது வாழ்வியலில் கலைநுகர்வில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களா? என்பது ஆராயப்பட வேண்டியதாகும்.

நாடகம் அரங்கியல் துறை பல்கலைக்கழகங்களில் இன்று பெரு வளர்ச்சி அடைந்து பட்டப்படிப்பான போதும் இதனைக் கற்போரில் எத்தனைப் பேர் அரங்கை பயன்படுத்தி உள்ளனர்? எத்தனை பேர் ஆக்கபூர்வமான படைப்புக்களையும் நாடகங்களையும் உருவாக்கி உள்ளனர்? நாடகத்தை கற்கும் மாணவர்களுள் எத்தனை பேர் ஆற்றுகைகளுடாக ஆக்ககுறைந்தது பார்வையாளர்களுக்குரிய அனுபத்தை தானும் பெற்றுக்கொள்கின்றார்கள்? இவ்வாறான மாற்றப்பட வேண்டிய காரணிகளினால் எதிர்கால நாடக உலகு இருண்ட வெளியாகவே காணப்படுகிறது. இதை மாற்றப் பொறுப்புள்ளோர் வழி காண்பது அவசியமானது.

பாபரமக்கள் முதல் படித்தோர் வரை தமது ரசனையை வெளிப்படுத்தவும், திறன் உள்ளோரின் ஆற்றலுக்கு களம் அமைக்கவும் புதிய சிந்தனைகளால் மக்களை வழிப்படுத்தவும் நாடகக் கலையைப் பயன்படுத்தவேண்டிய காலத்தேவை இன்றுள்ளது. பாடசாலைகளின் திறன் வாய்ந்த நாடக ஆசிரியர்கள், பல்கலைக்கழகங்

கன்சார் நாடகத்துறை திறமைசாலிகள் என உரியவர்கள் முன்வந்தால் ஒன்றிணைந்து நாடக உலகு மூலம் மக்களின் நல்வாழ்வைக் கட்டியெழுப்பி நல் லாட்சியையும் மலரவைக்கலாம் இதற்கு முன்னுதாரணமாக அமைந்த இவ் நாடக ஆற்றுகையையும் அதற்கு காரணமான தேவானந்தையும் பாராட்டுவது அவசியமானதாகும்.

- யோகி -

முல்லைக்கு பெருமை சேர்த்த மு/விசுவநாதர் வித்தியாலயம்

கடந்த தரம் 5 புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் முதல் 11 இடங்களைப் பெற்ற மு/விசுவநாதர் ஆரம்ப வித்தியாலய ஆசிரியர் திரு.ப.சுதர்சன் அவர்களுடனான நேர்காணல்

வெற்றி குறித்து தங்களுடைய மன உணர்வு எப்படி இருக்கிறது?

மிக மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறேன். ஏனெனில் முல்லைத் தீவு மாவட்டத்தில் முதல் 11 இடங்களையும் எனது மாணவர்களே பெற்றுள்ளனர். அத்தோடு முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் அதிக அளவு மாணவர்கள் சித்தியடைந்த பாடசாலையாக எனது பாடசாலையான மு/ விசுவநாதர் ஆரம்ப வித்தியாலயம் நிகழ்கிறது.

போர் நெருக்கடி வளப்பற்றாக்குறை மத்தியில் இவ்வாறான வெற்றியை எவ்வாறு பெறமுடிந்தது?

போரினாலே பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களே எனது வகுப்பறையில் அதிகமாக இருந்தார்கள். இருந்தபோதிலும் அம்மாவர்களின் ஊக்கம் பெற்றோர்களின் பங்களிப்பு என்னை உந்து சக்தியாக விளங்கியது. எனது பாடசாலை 2013.01.01ல் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலை ஆகும். போதியளவு வளங்கள் இல்லாத போதிலும் எனது அதிபர், பெற்றோர்களின் பங்களிப்போடு இந்த வெற்றியைப் பெற்றேன்.

தங்கள் கடின முயற்சிக்கான ஆதரவு தளம் போதுமானதாக இருந்ததா?

ஆம், அதிபர் எனது வெற்றிக்கு பெரும் ஆதரவாக தோளோடு தோள் நின்றுார். அத்தோடு பெற்றோர்களையும் தமது தம்மை முழு ஆதரவினைத் தந்தார்கள் அத்தோடு எமது சக ஆசிரியர்களும் எனக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தார்கள். இதனாலேயே இவ் வெற்றியை பெற முடிந்தது. எமது பாடசாலைக்கென எந்தவொரு நிரந்தரக் கட்டிடங்களும் இல்லாத நிலையிலும் விசுவமடு மகாவித்தியாலய கட்டிடத்தின் கீழ் எளிமையான முறையி் எனது கற்றல் கற்பித்தலை மேற்கொண்டேன்.

தங்களோடு இணைந்து இவ்வெற்றியின் பங்களிகளாக யார் இருந்தார்கள்?

எனது வெற்றிக்கு என்னை இச் செயற்பாட்டிற்கு முற்று முழுதாக ஈடுபடச் செய்த எனது தாய், மனைவி, பிள்ளைகளுக்கு முதற்கண் நன்றியைக் கூறுகின்றேன். அத்தோடு எமது பாடசாலை அதிபர் என்னை திறந்த வெளியில் கழற்றி விட்ட பந்து போல் தடைகள் ஏதுமின்றிச் சுதந்திரமாக செயற்படவிட்டார். அத்தோடு சக ஆசிரியர்களும் எனக்குப் பூரண ஆதரவை வழங்கினார்கள். ஓய்வு பெற்ற எமது பகுதித் தலைவர் திருமதி. S சதானந்தன் அவர்களும் தாய் போல் இருந்து எமக்கு முழு ஆதரவினை வழங்கினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தங்களைப் போன்று வெற்றியாசிரியர்களாக மிளிர் வேண்டும் என நினைக்கும் ஆசான்களுக்கு தாங்கள் கூறவேண்டியது என்ன?

முயற்சியும் பயிற்சியுமே ஒரு ஆசானுக்கு இருக்க வேண்டியதாகும். எனது மாவட்டத்தில் முதல் 11 இடங்களையும் பெற்ற மாணவர்களுள் இரு மாணவர்களைத் தவிர ஏனைய மாணவர்கள் சாதாரண கூலி வேலை செய்யும் பெற்றோர்களின் பிள்ளைகள். குறிப்பாக முதலாம் இடத்தைப் பெற்ற மாணவி கூட சாதாரண கூலி வேலை செய்யும் பெற்றோரின் பிள்ளையே ஆவார். எனவே பிள்ளைகளின் பரம்பரைகளை வைத்து எடை போடாது அவர்களின் ஆளுமை ஆற்றல்களை இனங்கண்டு நீண்ட பயிற்சிகளை வழங்கி எந்த மாணவனையும் வெற்றி பெறச் செய்யலாம் என்பதே எனது முடிவு.

செவ்வி: ஞானசொருபன்

சரியா? தவறா?

கூட்டமைப்பின் தற்போதைய செயற்பாடுகள் பெருமளவில் வாக்களித்த மக்களை முட்டாள்களாக்கும் விதத்தில் அமைகிறது. ஐந்து கட்சிகளின் கூட்டு இப்போது நான்காகியிருக்கிறது. வீரவசனம் பேசி மக்களிடம் பெற்ற வாக்குகளை இப்போது குழிதோண்டிப் புதைப்பதுபோல அமைச்சுப் பதவிக்காக விண்ணப்பம் கோரப்படும் நிலை உருவாகியது. இது ஒரு அலுபவம் வாய்ந்த தலைவரின் கருத்தாக இருந்ததும் வேதனை அளிக்கிறது. தற்போது தான் மறைந்த தலைவர்களின் தீர்க்கமான முடிவெடுக்கும் தன்மை உணரப்படுகிறது. அமரர்கள் அமிர்தலிங்கம், சிவசிதம்பரம், நீலன் திருச்செல்வம், ஜோசப் பரராஜசிங்கம் மற்றும் பலர் இன்று இல்லாத வெற்றிடம் உணரப்படுகிறது. வெற்றிபெற்ற 28 உறுப்பினர்களில் 20க்கும் மேற்பட்டோர் தமக்கு அமைச்சர் பதவி வேண்டும் என உடும் புப்பிடி பிடித்தமை கவலை தருகிறது. ஒரு போனஸ் ஆசனத்தை 5 வருடங்கள் பங்கிடுவதுபோல அமைச்சுப் பதவிகளையும் வருடம் ஒரு தடவை ஒருவருக்கு என்று பகிர்வது தான் இப்போதுள்ள பதவிமோகம் பிடித்தவர்களுக்கு சரியானதாக அமையும். எந்தவிதமான கட்டமைப்புமின்றி கூட்டுச் சேர்ந்த கட்சிகளின் சுயநலத்தை மக்கள் அடியோடு வெறுக்கும் நிலைக்கு ஆளாகாமல் உருப்படியான நீதியான தீர்வை எட்ட முற்படுங்கள். தேர்தலுக்கு முன்னர் முதன்மை வேட்பாளரில் இழுபறிப்பட்டீர்கள். பல வாதப் பிரதிவாதங்களின் பின்னர் அதில் ஒரு முடிவு காணப்பட்டது. அதன்பின் போட்டியிடும் வேட்பாளர் நியமனத்தில் தொடர்ந்து 4 - 5 நாட்கள் இழுபறிப் பட்டு ஓரளவு திருப்தியான முடிவெடுத்தீர்கள். அண்மையில் 4 அமைச்சுப் பதவிகளுக்கு மீண்டும் கூடிப் பேசி முடிவெடுக்க பட்டசிரமம் கூட்டமைப்பு மீது மக்களும் சர்வதேசமும் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையை வலுவழிக்கச் செய்கிறது. சர்வதேசம்

சர்வதேசம் என்ப புலம்பிப் பெற்ற வெற்றியை உலகத்தவர்கள் ஏளனம் செய்யுமளவிற்கு விட்டுவிடாதீர்கள்! காந்தி பிறந்த நாளில் உறுப்பினர்களின் பதவிப் பிரமாணம் நடைபெறும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டாலும் - ஈழத்துக் காந்தி பெரியவர் தந்தை செல்வாவின் பெயரைச் சொல்லி வெற்றிபெற்றவர்களின் நடவடிக்கை கேவலமாக இருக்கிறது. இதுவரை தந்தை செல்வாவின் சமாதிக் குச் செல்லாதவர்களா மக்களின் தேவைகளைப் புர்த்தி செய்யப் போகின்றார்கள்? ஜனாதிபதியின் முன்பாகவோ ஆளுனர் முன்பாகவோ பதவிப் பிரமாணம் செய்யாமல் தந்தை செல்வா சமாதியில் ஒரு நீதிபதியின் முன்பாக பதவிப் பிரமாணம் செய்திருக்கவேண்டும்! தேர்தல் மேடைகளில் அரசை விமர்சித்தபின் அவர்கள் முன் உறுதியெடுப்பது வாக்களித்த மக்களை விற்பது போலாகும் என்பதே எனது கருத்து! இதைவிட பேசாமல் மாகாண சபையிலிருந்து ஒதுங்குவது மேல்!

தங்க் முருந்தன், முன்னாள் மாநகர சபை உறுப்பினர்.

தமிழ்த் தேசிய மக்கள் முன்னணியின் தலைமையை துறந்தார் ஆசிரியர் வரதர் முகநூல் வாயிலாக பகிரங்க அறிவிப்பு.....

கடந்த வார தொடர்ச்சி....

Paraபரன்
இனவழிப்புக்கு சர்வதேச விசாரணை வேண்டும் என்று மக்கள் ஆணை !!! கூட்டமைப்பின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் 'இன அழிப்பு' என்றவொரு சொல் எங்காவது காணப்படுகிறதா என்பதை உங்களால் கூறமுடியுமா? ஆங்கிலத் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்திலும் "Genocide" என்ற சொல்லைக் காணவில்லையே? மக்கள் இதற்கு ஆணைகொடுத்துள்ளார்கள் என எப்படி கூட்டமைப்புக் கூறமுடியும்? Ratnasingam Sharveswara அண்ணா, ஒன்றை விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும்..கடந்த காலங்களில் சம்பந்தம் தலைமை தமிழ் மக்களின் நலனிலும் பார்க்க பிரசக்திகளின் நலனுக்காக செயற்படுகிறதென்கின்ற ஐயம் வெகுவாக வலுப்பெற்றிருந்தது. த.தே.ம.மு. இன் ஒவ்வொரு அறிக்கைகளும் நகர்வுகளும் தான் த.தே.கூ. இன் அறிக்கைகளிலும் செயற்பாடுகளிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தச் செய்தது. அதற்காகவாவது த.தே.ம.மு. தமிழ் அரசியற் சூழல் இன்றியமையாதது..

இன்னும், தந்திரமாக தில்லுமுல்லுகளை செய்யும் ஆற்றல் (அரசியல் சாணக்கியம்..?) உதயன், தமிழ்வின்களை தன்ன கத்தே கொண்டு த.தே.கூ. விற்கு உண்டென்பதை மாயையியில் சிக்கியுள்ள தமிழ்மக்கள் உணர வேண்டியுள்ளது தங்கள் போன்றோர் உணர்த்தவும் வேண்டியுள்ளது. இன்னும் இனவழிப்பு என்ற வார்த்தையை ஐ.நா போன்றே த.தே.கூ. வினரும் தவிர்ப்பது இந்தியாவிற்கு வலித்துவிடு மென்பதற்காகவா, அல்லது இனவழிப்பு நடக்கவில்லை என்பதாலா அல்லது அந்த வார்த்தை தேவையற்றது என்பதாலா??????

Like | Comment | Share

Varatharajan Sinnathurai
தம்பி சர்வேஸ்வரா, 2010ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் நான் பங்குபற்றியதன் பின்னணியை இச் சந்தர்ப்பத்தில் விளக்குவது பல சந்தேகங்களைத் தெளிவுபடுத்தும் என நம்புகின்றேன். 2009ம்

ஆண்டு முள்ளிவாய்க்காலோடு தமிழரின் உரிமைப் போராட்டத்தின் ஒரு வடிவம் முடிவிற்கு வந்தது. இந்நிலையில் அடுத்து என்ன செய்வது என்றவொரு வினா என் மனதில் எழுந்தது. எனது மாணவர்கள் பலர் தேர்தல் அரசியலில் ஈடுபடுமாறு எனக்கு ஆலோசனை கூறினார்கள். எனக்கும் அது சரியானது போலவே தோன்றியது. பலர் கூட்டமைப்பில் இணையுமாறு ஆலோசனை கூறினர். ஆனால் அப்போது அதில் உடன்பாடு இருக்கவில்லை. ஏனெனில் யுத்தம் முடிந்தவுடன் கூட்டமைப்பின் தலைவர்கள் வெளியிட்ட அறிக்கைகளும் கருத்துக்களும் பாராளுமன்றத்தில் ஆற்றிய உரைகளும் எனது மனதில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இன்று என்னை விமர்சனம் செய்பவர்கள் 2009 மே 19க்குப் பின்னர் வெளிவந்த இரண்டு மாத பத்திரிகைகளை வாசித்துப் பாத்தால் நான் சொல்வதன் அர்த்தம் விளங்கும்.

கூட்டமைப்பு தமிழ் மக்களை தவறான பாதைக்கு இழுத்துச் செல்லப் போகின்றதோ என்றவொரு பயம் எனது மனதில் தோன்றியது. எனவே கூட்டமைப்பிற்கு ஒரு பலமான எதிர்க்கட்சி உருவாகுவதன் மூலம் சரியான பாதையில் தமிழரின் அரசியல் போராட்டம் செல்லும் என நம்பினேன். இவை எல்லாம் எனது தனிப்பட்ட சிந்தனைகளும் கருத்துக்களும் மட்டுமே. இக் காலகட்டத்தில் கஜேந்திரகுமார் மற்றும் குஜேந்திரன் போன்றோரோடு எதுவித தொடர்பும் எனக்கு இருக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிலையில் 2010ம் ஆண்டுத் தேர்தல் அறிவிப்பு வெளியாகியது. நான் அப்போது கொழும்பில் இருக்கின்றேன். ஒரு நாள் அன்றைய யாழ்ப்பகலைக்கழக மாணவ ஒன்றியச் செயலாளரிடமிருந்து எனக்கு ஓர் அழைப்பு வந்தது. தேர்தல் தொடர்பாக என்னோடு பேச வேண்டும் எனவே யாழ்ப்பாணம் வரமுடியுமா என்று கேட்டார். அப்போது நான், வகுப்பு எடுப்பதற்கு யாழ்ப்பாணம் வரும்போத சந்திக்கலாம் என்று சொன்னேன். அதன்படி அவர்கள் வந்து என்னை சந்தித்தார்கள். அவர்கள் பின்வரும் விடயங்களை எனக்கு கூறினார்கள். இத் தேர்தலில் கூட்டமைப்பு ஒரு ஆசனத்தை தங்களுக்கு ஒதுக்கியுள்ளது. நாங்கள் ஒரு மாணவரின்

பெயரை சிபாரிசு செய்தோம். ஆனால் அவரைக் கூட்டமைப்பு ஏற்கவில்லை வேறு ஒருவரைத் தரும்படி கேட்கின்றார்கள். நாங்கள் உங்களைத்தான் அந்த இடத்திற்குப் போடப் போகின்றோம் நீங்கள் சம்பதிக்கவேண்டும் என்னிடம் கூறினார்கள். அப்போது நான் எனது கருத்துக்களை அதாவது கூட்டமைப்பு தமிழ் மக்களை தவறான பாதைக்கு இழுத்துச் செல்லப் போகின்றதோ என்றவொரு பயம் எனக்கு இருப்பதாகக் கூறினேன். அதற்கு அவர்கள் நீங்கள் கூட்டமைப்பிற்குள் வந்து அவர்களைத் திருத்தலாம் தானே என்று கூறினார்கள். நான் அரசியலுக்குப் புதியவன் எனவே எனது கருத்துக்களை அவர்கள் ஏற்பார்கள் என்பது கற்பனை. இப்போது பதவிக்காக உங்கள் கோரிக்கையை ஏற்று உள்ளே வந்து பின்னர் அவர்களோடு முரண்பட்டு வெளியே வந்தால் கூட்டமைப்பை உடைக்கின்றேன் என்ற பழிச் சொல்லுக்கு ஆளாவேன். எனவே வேண்டாம் என்று கூறிவிட்டேன். நான் விரும்பியிருந்தால் அன்று மாணவ ஒன்றியத்தின் கோரிக்கையை ஏற்று கூட்டமைப்பு சார்பில் தேர்தலில் போட்டியிட்டிருக்கலாம். பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் முழு ஆதரவோடு அதிகூடிய விரும்ப வாக்குகளைப் பெற்று இன்று பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்திருப்பேன். வேறு யாராக இருந்திருந்தாலும் இந்த சந்தர்ப்பத்தை விட்டிருக்கமாட்டார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் முறிந்து வீழ்ந்தாலும் வீழ்வேனே ஒழிய பதவிக்காவும் சலுகைகளுக்காவும் வளைந்து கொடுக்க மாட்டேன். இது எனது சுவாவம். இதுதான் அன்று நடந்தது. இதன் உண்மைத்தன்மையை அறியவேண்டுமாயின் அன்றைய மாணவ ஒன்றியச் செயலாளர் திரு. ரங்கன் அவர்களோடு தொடர்பு கொள்ளலாம். பின்னர் நான் தமிழ்த் தேசிய மக்கள் முன்னணியோடு சேர வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது வேறு ஒரு கதை. அது இது இவ்விடத்தில் தேவையில்லை என்ற நினைக்கின்றேன்.

Like | Comment | Share

Markandu Kandia
இது ஒன்றும் புதிரான விடயம் இல்லை தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைமைகள் தெரிவித்து வரும் முன்னுக்குபின் முரணான கருத்து களை பார்க்கும்போது அவர்கள் நேர்மையாக இல்லை என்பதை உணரலாம் . கதிரைகள் நிரப்புகிறது அவ்வளவே இவர்கள் எதையும் செய்ய விரும்பவில்லை ...செய்யவும் முடியாது .

Like | Comment | Share

Ratnasingam Sharveswara
தம்பி குரு தாங்கள் ஒரு விடயத்தை தெளிவுபடுத்த வேண்டும். இம் முறை கூட்டமைப்புக்கு வழங்கப்பட்ட வாக்குகள் மாகாண சபைக்கான அங்கீகாரம் அல்ல என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கின்றேன். ஒரு தனிமனித ஆளுமை தந்த நம்பிக்கை கவர்ச்சி பலரை வாக்களிக்க தூண்டியிருக்கின்றது. நாடாளுமன்றத் தேர்தல்களில் கூட வாக்களிக்காத பல படித்தவர்கள் இம் முறை பார்த்திருந்து வாக்களித்துள்ளார்கள். எனவே இது கூட்டமைப்புக்கான ஆதரவுத்தளம் என்பதற்கு அப்பால் தனி மனித ஆளுமைக்கான ஆராதிப்பும் அவ் ஆளுமை விழைவித்த விழிப்புணர்வும் எனலாம். ஒரு வேளை மாவை முதலமைச்சர் வேட்பாளராக விருந்திருந்தால் இந்த எழுச்சி ஏற்பட்டிருக்குமா என்பது கேள்விக்குறியே. உங்கள் உள்ளத்தை தொட்டுச் சொல்லுங்கள் உங்கள் நிலைப்பாட்டில் உறுதியாக (அதாவது மாகாண சபை முறைமை தொடர்பில்) இருந்தும் கூட்டமைப்புக்கு வாக்களிக்க வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டை வலியுறுத்த நீங்கள் தேடிய வார்த்தைகளில் அந்த தனிமனித ஆளுமையின் பாதிப்பு இருக்கவில்லையா? நடந்து முடிந்த தேர்தல் எல்லோரும் சொல்வது போல கூட்டமைப்புக்கான அல்ல என்பதை உடன் படுகின்றேன். மாகாண சபைக்கானது அல்ல என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்கின்றேன். தமிழர் ஒற்றுமைக்கானது என ஏற்றுக்கொண்டால் கடந்த தேர்தல்களில் இவ் ஒற்றுமை கருதி எழுச்சி ஏன் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. குரு இதனை விளக்க வேண்டும். இரண்டாவது கடந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் முன்னணி என்னை அணுகியபோது எனது அரசியல் அறிவு மட்டம் சார்ந்து போதை மையை உணர்ந்தேன். புயலுக்குபின் மெதுவாக அமைதிக்கு திரும்பிக் கொண்டு இருந்த எனது வாழ்வை அணுபவித்துப் பார்க்க ஆசைப் பட்டேன். அதற்கு மேலாக ஆளுமை உள்ளவர்கள் அரசியல் களத்தில் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இரண்டு விரிவுரையாளர்கள் சகிதம் உங்களை அணுகியது உண்மை.

அப் போது தாங்கள் too early என மறுத்த போது ஏற்றுக் கொண்டு பின்னர் மணிவண்ணன் களத்தில் இறங்கினார் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் சார்பில். அன்றைய நிலை முடிவெடுப்பதில் பலரும் சங்கடப்பட்ட நிலை. அவர் சொல்லும் போது அவர் சொல்வது சரியாகவும் இவர் சொல்லும் போது இவர் சொல்வது சரியாகவும் தெரிந்த நிலை. மனம் காயப் பட்டுக் கிடந்தது. சிலர் கடைசி நேரத்தில் தலைவர் தங்களிடம் இதைச் சொன்னார் என்று கதையளந்த போதும் நம்பக்கூடியதாக இருந்தது. கூட்டமைப்பின் ஆசனத்தை வினாக இழுந்த ரங்கனுக்கு எனக்கிருந்த பொறுப்புணர்வில் சில கருத்துக்களை கூறி விளக்க முயன்றேன். முடியாது போய்விட்டது. அதன் பாதிப்பு இன்றுவரை தொடர் கின்றது.

Like | Comment | Share

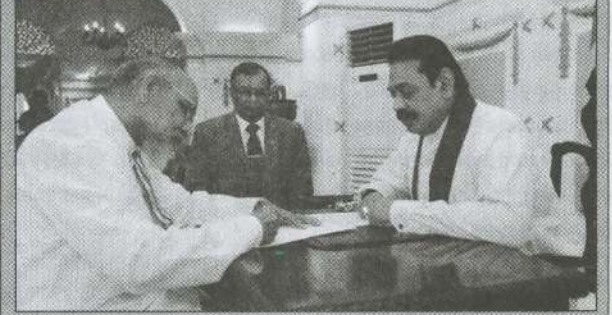
Theepan Santhan தமிழ் சிவில் சமூகத்தின் மீது அல்லது வேறு எவர் மீதும் சேறு பூசுவது அவசியம் இல்லாத விடயம்.. இங்கே புலம் பெயர் சமூகம் தமிழ் தேசிய முன்னணி தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு தமிழ் சிவில் சமூகம் ஒன்று இணைந்து தமிழ் மக்கள் நலம் வேண்டி

ஒரு புள்ளியில் இணைய வேண்டிய அவசியம் ..மக்களின் விருப்பு தெளிவானது.. இங்கே சொல்லுக்கு முன் செயல் மிக அவசியம்..அது ஒன்றே விடுதலைக்கு வழி .. இங்கே தமிழ் மக்கள் அரசியல் தளத்திலும் பொருண்மிய தளத்திலும் தங்கி இருக்கும் நிலையில் இருந்து உயர்வு பெற வேண்டும். தலைவர் அவர்கள் சொன்னது போல ஒரு சமூகத்தின் விடுதலை என்பது அரசியல் பொருண்மிய என எல்லா மட்டங்களிலும் நிகழ வேண்டும். புலம்பெயர் சமூக ஆதரவுடன் ஒரு பொருண்மிய முறை கட்டி எழுப்பப்பட வேண்டும்.இது மக்களின் அனுதின பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வாக அமையும். கூட்டமைப்பு இந்தியா வில் தங்கி இருப்பதை தவிர்க்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். சரியான தெளிவான அரசியல் தீர்வு திட்டம் ஒன்று வரையப் பட்டு மக்கள் முன் கொண்டு செல்லப்படவேண்டும் .. தேர்தலை பொருத்தவரை வெறுமனே தனி மனித அடையலாம் என்பதற்கு அப்பால் பல காரணங்கள் மக்கள் எழுச்சிக்கு காரணமாக இருந்தன. குறிப்பாக சிங்கள அரசின் இனவாதம் புலிகள் தொடர்பான வேட்பாளர்களின் கருத்துக்கள் ஊடகங்கள் எழுப்பிய விவாதங்கள் என பல விடயங்களைப் பேசலாம். ஆனால் அவை இப்போது அவசியமில்லை. அடுத்த கட்டம் மிக முக்கியம். ஒன்றிணைந்து பயணிப்பதே எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படை

Like | Comment | Share

(விவாதம் தொடரும்..)

சரியா? தவறா?

கூட்டமைப்பின் தலைமையின் ஒருதலைப்பட்ச முடிவின்படி எமது முதலமைச்சர் சனாதிபதி முன்னிலையில் பதவி ஏற்றமை சரியான ஒரு முடிவாக படவில்லை. வாக்களித்த நாம் அரசுக்கு எதிரான ஒரு மனநிலையில் தான் இருந்தோம். அந்நிலையில் இவ்வறான அவசியமற்ற இணக்க அரசியலை செய்ய வேண்டிய தேவை இல்லை. சத்தியப்பிரமாணத்தின் போது குறிப்பாக ஆளுனரும் உடனிருந்தார் என்பது ஒரு தோல்வி உணர்வை தருகிறது. மற்றப்படி நாட்டின் தலைவர் என்ற ரீதியில் அவரின் முன் பதவி ஏற்பது மாகாணசபை முதலமைச்சர் செய்யக்கூடாத ஒன்றல்ல என்பதனை ஏற்றுக் கொள்கின்றேன். அவர் கூடாதவர் நீங்கள் அவருக்கு அடியணியக்கூடாது என்று கூறிவிட்டு சொன்னவர் அடிபணிந்தால் அவர் சொல்லில் ஈர்க்கப்பட்டிருந்தவர்களுக்கு மன உளைச்சல் ஏற்படுகின்ற ஒரு நிலைக்கு இது ஒப்பானது. ஆரம்பத்திலேயே இது தான் முடிவு என்று சொல்லியிருந்தால் மக்களின் இந்த கருத்தலைகளை குறைத்திருக்கலாம் என்பது என்வாதம். இது கூட்டமைப்பின் இணக்க அரசியல் குறித்து நாம் விழிப்புடன் இருப்பதற்கான ஒரு உந்துதலை எமக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது

- தங்கராஜா தவநுபன் -

அரசனின் வருகை

மூடுண்ட அந்த நகரத்துக்கு அரசன் வரும் நாள் அண்மித்துக் கொண்டிருந்தது. யுத்தத்தில் இடிந்து போன கோயிலைக் கட்டும் பணிகளை ஆரம்பித்து வைக்க அவன் வருவதாகச் சொன்னார்கள். அரசனின் வருகை பற்றிய அறிவிப்புகளை உடம்பில் ஒட்டிக் கொண்டு ஒருமைகள் எல்லாம் நகரத்து வீதிகளில் அலைந்து திரிந்தன. முரசுகள் சந்து பொந்துகளாக்கும் சென்று அதிரந்தன.

ஆற்றின் கரையில் அந்த நகரம் இருந்தது. சிறு காற்றுக்கு உரசி, தீப்பற்றி எங்கும் மூளும் மூங்கில்கள் நிறைந்த நகரம் அது. கடைசி யுத்தம் மூன்று வருஷங்களின் முன்னால் நடந்தது. யானைகளின் பிளிறல், குதிரைகளின் கணைப்பு, வாட்கள் ஒன்றோடொன்று உரசுவொலி, மனிதர்களின் அவலக் குரல் எல்லாம் இன்றைக்கும் செவிகளில் குடியிருந்தன. அப்போதைய பிணங்களின் எரிந்த வாடை இன்னமும் அகலாமல் நகரத்தின் வானத்தில் தேங்கிப் போய் நின்றது. அண்மைக் காடுகளை உதறி விட்டுப் பிணந்தின்பற்றகாக இங்கே வந்த படசிகள் யாவும் பெரிய விருட்சங்களில் தங்கி இன்னொரு தருணத்திற்காக ஏங்கிக் கொண்டிருந்தன. கூரையிழந்த வீடுகள், கரிபடிந்த சுவர்கள் அந்நகர் தன் அழகு முகத்தின் மூக்கை இழந்த விதம் சொல்லும். ஆந்தைகளின் இடைவிடாத அலறல்களுடன், நாய்களின் அவ்வப்போதைய ஊளைகளுடனும் நகரத்தின் இரவுகள் கழிகின்றன. முகிலுக்குள் பதுங்கிக் கொண்ட நிலவு வெளியே வருவதில்லை. பால் கேட்டுக் குழந்தைகள் அழு வில்லை. நடு இரவில் குதிரைகளின் குளம்பொலிகளும் சிப்பாய் களின் சிரிப்பொலிகளும் விட்டு விட்டுக் கேட்கும். நெஞ்சறை காய்ந்து, செவிகள் நீண்டு, கூரையில் கண்களைப் புதைத்து பாயில் கிடப்பான் ஊமையன்.

ஊமையனும் இன்னும் சிலரும் அந்த நகரத்தில் எஞ்சியிருந்தனர். உயிர் தப்பிய சிலரும், உயிர் தப்பப் பலரும் ஆற்றைக் கடந்து வேறு பகுதிகளுக்குச் சென்றார்கள். கரையில் நின்று கையசைத்த பெண்களின் கண்களில் துளிர்ந்த நீரில் அந்தப் படகுகள் மறைந்து போயின. ஊமையனுக்கு அம்மாவை விட்டுப் போக மனமில்லை. ஊமையனின் உண்மையான பெயர் பலருக்கு மறந்து போய்விட்டது. அதிகம் எதுவும் பேசாத தால் அவனுக்கு அந்தப் பெயர் வந்தது. அவன் பேச்சு எவ்விதம் மெல்ல மெல்லக் குறைந்தது என்பது பற்றி அம்மா அறிவான்.

கலக்காரர்களை ஒடுக்க இந்த நகரத்துக்கு அரசன் அனுப்பிய படையுடன் கூடவே ஆயிரமாயிரம் பிணந்தின்னிக் கழுகுகளும் தம் சிறகுகளால் சூரியனை மறைத்தபடி இங்கே நுழைந்தன. கோயிலின் சிலை, பெண்களின் முலை, குழந்தை களின் தலை என்ற வெறியாட்டம். மத யானைகள் துவம்சம் செய்த கரும்புத் தோட்டமாயிற்று. அந்நாட்களில் இந்த நகரம். ஊமையனும் ஒரு நாள் பிடிபட்டவன்தான். முகத்து மயிரை மழிக்க அவன் வைத்திருந்த சுவர்க்கத்தி கூட ஓர் ஆயுதம் எனக் குற்றஞ் சாட்டி, அவனுடைய கைகளைப் பின்புறம் கட்டி, பாதணிகள் இல்லாத அவனைக் கொதி மணலில் அழைத்துச் சென்றனர். நடு வெயிலில் நடுத்தெருவில் முழங்காலில் நிற்க வைத்து சூரிய நமஸ்காரம் பண்ணச் சொன்னார்கள். வாயில் கல்லைத் திணித்து, வயிற்றில் குத்தினார்கள். 'அம்மா' என்ற அவனுடைய சத்தம் கல்லைத் தாண்டி வெளியே வரவில்லை.

மாலையில், வெறிச்சோடிய தெரு வழியாகத் தளர்ந்த நடையும், வெளிறிய முகமுமாக ஊமையனும் இன்னும் சிலரும் நகரத்துக்குத் திரும்பி வந்தனர். மரணத்தின் தூதுவன் மறுபடியும் கைதட்டிக் கூப்பிடுவான் என்ற அச்சத்தில் திரும்பிப் பாராமல் நிழல்கள் இழுபடத் தள்ளாடித் தள்ளாடி அவர்கள் வந்தனர். தெருமுனையில் அவர்கள் தோன்றியதும் பெண்கள் ஓட்டமும் நடையுமாக அவர்களிடம் வந்தனர். ஓடி ஓடி ஒவ்வொரு முகமாகத் தேடி அலைந்தனர். வராத முகங்கள் தந்த பதற்றத்தில் நடுங்கினார்கள். ஒப்பாரி வைத்து அழுதார்கள். 'என்ன நடந்தது, என்ன நடந்தது' என்று ஒலமிட்டார்கள். தனதப்பன் போய்ச் சேர்ந்து விட்டான் என்ற சேதி தெரியாமல் ஒருத்தியின் இடுப்பிலிருந்த குழந்தை விரல் சுப்பிச் சிரிக்கின்றது. 'என்ன நடந்தது, என்ன நடந்தது' என்று இன்னொருத்தி ஊமையனின் தோளைப் போட்டு உலுக்கி ஒப்பாரி வைக்கின்றாள். பேய்க் காற்றின் உரசலில் கன்னியர் மாடத்தின் சவுக்கு மரங்கள் இன்னும் துயரத்தின் பாடல்களைப் பரப்புகின்றன.

வாழ்வதற்கான வரமும், அதிர்ஷ்டமும் தனக்கிருப்பதாக எண்ணி ஒரு சிறு கணம் உள்ளம் துள்ளிய சிறு பிள்ளைத் தனத்துக்காக வெட்கப்பட்ட ஊமையன் தன் தலை மேல் கத்தி தொங்கும் வாழ்க்கை விதிக்கப்பட்டிருப்பதை மெல்ல உணர்ந்தான்.

தான். மௌனத்தில் அவன் காலம் நகர்ந்தது. வீட்டுக்குள் முடங்கிய அவனை நான்கு சுவர்களும் நெறித்தன வீட்டின் கூரை பல சமயங்களில் நெஞ்சில் இறங்கிற்று. ஒளியைத் தவறவிட்ட தாவரம் போல ஊமையன் வெளிறிப் போயிருந்தான். தேவாங்கின் மிரட்சியுடன் தடுமாறிக் கொண்டிருந்தான்.

பகலிலும் இரவிலும் கனவுகளில் அலைந்தான். கண்கள் தோண்டப்பட்ட, நகங்கள் பிடுங்கப்பட்ட மனிதர்கள் 'எங்களுக்கோர் நீதி சொல்' என்று தள்ளாடித் தள்ளாடி அங்கே வந்தனர். அரைகுறையாக எரிந்த தெருச் சடலங்கள் வளைந்தெழுந்து 'நாய்கள் என்ன குற்றம் செய்தோம்' என்று முன்கியன. நீர் அள்ள உள்ளே இறங்கிய வாளியைக் கிணற்றுள் கிடந்த பிணங்களிலிருந்து கையொன்று மெல்லப் பற்றிக் கொண்டது. கழுத்தை இழந்த கோழியொன்று துடித்து உயிரைத்தேடி அங்குமிங்கும் அலைந்து மண்ணில் சாயும். குட்டித் தாய்ச்சி ஆட்டின் வயிறு மீது குதிரை வண்டிச் சக்கரங்கள் ஏறிச் செல்லும். மயிர் உதிர்ந்த தெரு நாய்களின் வாய்கள் மனிதர்களின் கையையோ காலையோ கவ்வி இருக்கும்.

ஊமையனின் கனவில் அரசனும் வந்திருக்கின்றான். சாந்த சொரூபமாய், கடைவாய் கெழிந்த புன்னகையுடன் அந்தக் கனவில் அவன் வந்தான். கடைவாய் கெழிந்த இந்தப் புன்னகைக்குப் பின்னால் முதலைகள் நிறைந்த அகழியும், நச்சுப் பாம்புகளும் இருக்கும்.

அரசனின் வருகை

புகள் பதுங்கிக் கொண்ட புற்றொன்றும், விஷ விருட்சங்களைக் கொண்ட வனாந்தரமும் ஒளிந்திருப்பதாகப் பலர் பேசிக் கொண்டனர். இதைப் போல் அரசனைப் பற்றிப் பல கதைகள். வெண்புறாக்களை வளர்ப்பதில் அவன் பிரியம் கொண்டவன் என்றும், மண்டையோடுகளை மாலையாக்கி அணிவதில் மோகமுள்ளவன் என்றும் ஒன்றுக்கொன்று முரணான கதைகள். பல நூற்றாண்டுகள் மண்ணுக்குள் யாத்திரை செய்து புதைபுண்டு கிடந்த தன் முன்னோரின் கிரீடத்தைக் கண்டெடுத்துத் தலையில் சூடிக் கொண்டான் அவன் எனவும், செல்லுமிடமெல்லாம் சிம்மாசனத்தையும் கொண்டு திரிந்தான் என்றும் காற்றில் வந்தன பல கதைகள்.

அரசவை ஓவியர்கள் வெகு சிரத்தையுடன் உருவாக்கியிருந்த அந்தப் புன்னகை சிந்தும் முகத்துடனேயேதான் ஊமையனின் கனவிலும் அரசன் வந்தான். கோவில் மணி விட்டு விட்டொலிக்கின்றது. பாட்டம் பாட்டமாக வானத்தில் பறவைகள் அலைகின்றன. வேதம் ஒதுகின்றனர் முனிவர்கள். அது ஒரு நதிக்கரையேறும். பனி அகலாத புல்வெளியில் அரசன் வெண்புறா ஆடைகளுடன் தன் கையிலிருந்த வெண்புறாவைத் தடவியபடி நடந்து கொண்டிருந்தான். அவன் பின்னால் ஊமையன். செளந்தரயத்தைக் கண்டு சூரியன் கூட சற்றுத் தயங்கித் தடுமாறி வந்த ஓர் இளங்காலை.

அரசன் அண்ணாந்து ஆகாயத்தைப் பார்த்தான்.

'மேகங்கள் அகன்று கொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் கொஞ்ச நேரம்..... கொஞ்சநிமிஷம்..... வெளிச்சம் வந்துவிடும்.....'

அரசனின் குதூகலமான மனநிலை ஊமையனுக்கு ஓரளவு தைரியத்தைத் தந்தது.

'அரசே வெளிச்சம் வருவதற்குள் நாங்கள் இறந்து விடமாட்டோமா..... இப்போதும் என்ன, நாங்கள் நடை பிணங்கள் போல அல்லவா உள்ளோம்?....'

ஊமையனை திரும்பிப் பார்த்து அரசன் சிரித்தான்.

'போர் என்றால் போர்.... சமாதானமென்றால் சமாதானம்.....'

ஊமையன் வார்த்தைகளை மென்று விழுங்கிச் சொன்னான்.

போர் என்றால் ஒரு தர்மமில்லையா அரசே? குடிமக்கள் செய்த பாவம் என்ன? சிசுக்கள், நோயாளிகள், முனிவர்கள், பெண்கள் இவர்களைக் கொல்வது யுத்த தர்மமா? '

அரசன் புன்னகைத்தான். 'தேர் ஒன்று நகரும் போது புற்கள் புழுக்கள் பற்றி முனுகுகின்றாய் நீ.... எனக்குத் தெரியும்.... எல்லாம் தெரியும்...'

'நீங்கள் மனது வைத்தால் எதுவும் முடியும். எதுதான் முடியாதது? என்றான் ஊமையன்.

அரசனின் நடை திடீரென்று நின்றது. 'ஆம்..... நான் நினைத்தால் எதுவும் சாத்தியம்.....' இதோ பார்!' என்றான் அவன். அரசனின் கையிலிருந்த வெண்புறா சட்டென்று மாயமாக மறைய, முயலின் அறுபட்ட தலை ரத்தத்தில் தோய்ந்து அங்கேயிருந்தது.

அரசனின் வருகை நெருங்க நெருங்க நகரம் அமர்க்களப்பட்டது. அரச காவல் பரண்கள் புதிது புதிதாய் முளைத்தன. இரவு பகலாய் வேலைகள் நடந்தன. சவக்கிடங்குகளின் முன்னால் பூச்செடிகள் நட்டு நீரூற்றினார்கள் இலையுதிர் காலம் நிரந்தரமாகி விட்ட இந்த நகரத்தின் வாயில்களில் வேற்றுர்களிலிருந்து மரங்களை வேர்களுடன் பெயர்த்துக் கொணர்ந்து நட்டார்கள். நூறு வருஷத் தொடர் மழையாலும் கழுவ முடியாத ரத்தக்கறை கொண்ட மதில்களுக்குப் புதுவரணம் பூசினார்கள். புன்னகை சிந்தும் அரசனின் ஓவியங்கள் சுவரெங்கும் நிறைந்தன. சோதனைச் சாவுகளில் மாட்டு வண்டிகள் நீளத்துக்கு நின்றன. கொட்டும் மழையில் ஆடைகள் நனைய, பொதிகளைத் தூக்கித் தலையில் வைத்தபடி மௌனமாக ஊர்ந்தனர் ஜனங்கள். நாக்கு களை நீட்டிச் செல்லி அங்கே புதைந்திருக்கக் கூடிய அடி, விரோத சொற்களை அவர்கள் தேடிப்பார்த்தனர். நகரத்துக்கு வேளை தெரியாமல் வந்து விட்ட பசுவொன்றின் வயிற்றைக் கீறி அதன் பெருங் குடலை ஆராய்ந்து பார்த்தனர். ஒருமையின் குதத்தி னுள்ளும் கைவிட்டு ஏதேனும் கிடைக்குமா என்று துழாவினார்கள். மீசையில் நுரை அகலாத கள்ளக்குடியர்கள் தப்பட்டம் அடித்து வீதிகளில் ஆட்டம் போட்டனர்.

'கோயில் தந்தான் எங்கள் மன்னன் 'கோவில் தந்தான்

இன்னுந்தருவான் கேட்கும் எல்லாம் தருவான்.

தில்லாலங்கடி.....தில்லா.... பிச்சைப் பாத்திரம் இந்தா.....'

திண்ணையிலிருந்த ஊமையனின் தாத்தா இடிப்பதை நிறுத்தி விட்டு பாட்டு வந்த திக்கைப் பார்த்தார். பார்வை தெரியாத அவருக்கு ஓசைகளே உலகம். கள்ளக்குடியனின் பாடல் தாத்தாவுக்குக் கோபத்தைத் தந்திருக்க வேண்டும். கையுரலில் இருந்த வெற்றிலையை வேகமாக இடித்தவாறிருந்தார்.

'கோவிலைத் தருகிறானாமே. மறுபடியும் இடிக்க அவனுக்கு எவ்வளவு நேரமாகும்?' என்று முனகிக் கொண்ட தாத்தா மேலே எதுவும் பேச விரும்பாமல் வெற்றிலையை வாங்குகள் போட்டுக் கொதப்பிக் கொண்டார்.

அரசன் வருவதற்கு ஒரு தினம் இடையிலிருந்தது. கண்ணயர்ந்து கொண்டிருந்த தாத்தா குதிரைகளின் கணைப்பொலியால் திடுக்கிட்டு எழுந்து உட்கார்ந்தார். வீட்டுவாசலுக்கு வந்த பெண்கள் வெளியே எட்டிப் பார்த்து விட்டு மறைந்தனர். பதற்றத்துடன் வந்த அம்மாவை ஊமையன் வெறித்துப் பார்த்தான். அம்மாவின் உதடுகள் உலர்ந்து, விழிகள் வெருண்டிருந்தன. வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்து இருக்காளாலும் கும்பிட்டாள்.

வழக்கம் போல் எல்லாம் நிகழ்ந்தன. அந்தக் குடியிருப்பின் ஒவ்வொரு வீட்டினுள்ளும் சிப்பாய்கள் நுழைந்து, புறப்பட்டனர். ஊமையனை அவர்கள் கூட்டிச் சென்ற போது அம்மா என்னென்னவோ சொல்லி அழுது பார்த்தாள் மனித பாஷை புரிந்த குதிரைகள் மாத்திரம் தலைகள் அசைத்துக் கணைத்துக் கொண்டன. சிப்பாய்களை நோக்கிக் குரைத்தவாறு, ஊமையனின் கால்களை மறித்தபடி தெருமுனை வரை வந்தது அவனுடைய நாய். சிப்பாய்கள் அதை எட்டி உதைத்து விரட்டினார்கள். பிடிபட்ட ஆண்களின் பின்னால் பெண்கள் தங்கள் வாய்களிலும், வயிறுகளிலும் அடித்துக் கொண்டு பெருங்குரலில் ஒப்பாரி வைத்துத் தொடர்ந்து சென்றனர். குதிரை வீரர்கள் அவர்கள் பக்கமாக ஈட்டிகளை ஓங்கி அச்சுறுத்தி விரட்டினார்கள். குதிரைகள் கிளப்பிய புழுதிப் படலத்தினூடாகத் தங்கள் ஆண்பிள்ளைகள் சென்று மறைவதை தெருமுனையில் செய்வதறியாது நின்று விட்ட பெண்கள் கண்டனர். சுவரில் முதுகை முட்டுக் கொடுத்தபடி நின்ற தாத்தா அங்கு நின்றவர்களுக்கு ஆறுதல் தரும் விதத்தில் சொன்னார். ஒன்றும் ஆகாது..... நாளைக்கு அரசன் வருகிறான் அல்லவா? அதற்குக் கூட்டம் சேர்க்கிறார்கள்...' சுவரிலிருந்த பல்லியொன்று அவ்வேளை பார்த்து சத்தமிட்டது தாத்தாவுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தைத் தந்தது.

பிடிபட்ட அனைவரும் நகரத்து சத்திரங்களில் அடைக்கப்பட்டனர். இவர்களைப் போன்றே சுற்றியுள்ள ஊர்களிலிருந்தெல்லாம் கொண்டு வரப்பட்டவர்களால் சத்திரங்கள் நிரம்பி வழிந்தன. ஒருவரோடு ஒருவர் பேசாமல் பழுக்கக் காய்ச்சி தங்கள் தலைகளில் இறக்கப்பட்ட விதியை எண்ணி நொந்தவர்களாக அங்கு எல்லோருமிருந்தனர். சிப்பாய்களின் சிரிப்பொலி ஏனானதின் அம்புகளாக அவ்வப்போது இவர்களின் காதுகளின் இறங்கிற்று.

ஊமையன் அந்தக் குளிர்ந்த சுவரில் சாய்ந்து, கண்களை மூடிக் கொண்டான். இருள் நிறைந்த பல்பீடத்தில் வெட்டரிவான் ஒன்று பளிச்சிட்டுக் கொண்டிருந்தது. நரி போல் ஊளையிடும் காற்றில் இருக்குக் கயிறொன்று அங்குமிங்குமாக அசைந்து ஊஞ்சலாடுகின்றது. கழுத்துவரை மண்ணில் புதையுண்ட அவனை நோக்கி யானைகளின் தடித்த பாதங்கள் மூர்க்கத்துடன் முன்னேறி வருகின்றன. அவனுடைய நிர்வாண உடம்பில் புதிது புதிதாய் ரத்த வரிகளை எழுதுகின்றன சாட்டைகள். கணவமுற்ற நினைவுமற்ற இரண்டுங் கெட்டான் பெரு வெளியில் அவனுடைய வீடும் வந்தது. கூட்டிப் பெருக்காத வாசலில் வாடிய பூக்களும், சருகுகளும் கிடக்கின்றன. உற்சாகமிழந்த நாய் வாசற்படியை மறித்துப் படுத்திருக்கின்றது. சாம்பல் அள்ளாத அடுப்படியில் சோம்பல் பூனை. சமையலறையில் குளிர்ந்து போயிருக்கும் பாத்திரங்கள். ஒரு கருநிற வண்டைப் போல சுவர்களிலே முட்டி மோதித் திரிவார் தூக்கம் வராத தாத்தா. உண்ணாமல், உறங்காமல் கண்களின் ஈரம் காயாமல் அம்மா சுருண்டு கிடப்பான்.

நியமிஷங்களைப் பெரும் பாறைகளாய்த் தன் தலையில் சுமந்து இருட்டின் பெருங் காட்டில் அலைந்தான் ஊமையன். சத்திரத்துக் கதவு திறப்பட்டதும் உள்ளே புகும் காற்றுக்காகவும் வெளிச்சத்துக் காகவும் அவன் விழி மூடாமல் காத்துக்கிடந்தான்.

விடிந்தது. வெளிச்சத்தை முந்திக்கொண்டு கதவு வழியாக சிப்பாய்களின் தலைவன் உள்ளே நுழைந்தான். "ஏய் எழும்புங்கள்... எழும்புங்கள்" என்று அத்தடினான்.

அவர்களை ஏற்றிக் கொண்டு நகரத்து வீதிகளில் மாட்டு வண்டிகளின் விரைந்து சென்றன. மாட்டுவண்டியின் தொடர்ச்சியான ஜல் ஜல் சத்தத்தை கேட்டு அங்காடித் தெரு வணிகர்கள் அப்படியே நின்றார்கள். எண்ணெய் வழியும் முகங்களுடன், தூக்கம் நிறைந்த கண்களுடன், வாரப்பாட தலைகளுடன், பசி கொண்ட வயிறுகளுடன் உலகத்தின் மிகக் கேவலமான விலங்குகளைப் போல இப்படிப்போவது ஊமையனுக்குப் பெரும் வெட்கத்தைத் தந்தது. இடியுண்ட கோயிலின் அருகிலிருந்த குளக்கரையில் அனைவரும் இறக்கப்பட்டனர். சிப்பாய்களினால் வரிசையாக அமர்த்தப்பட்டனர்.

வானம் இருண்டிருந்தது. மழையையும் அரசன் கையோடு கூட்டி வந்து விட்டதாக சிப்பாய்கள் தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டார்கள்.

'ராஜாதி ராஜ ராஜமார்த்தான்ட ராஜ கம்பீர்.....' என்று ஒரு குரல். திடீரென வாத்தியங்கள் முழங்கின. மகுடி வாத்திய வீர்பன்னர்கள் நகரத்து சிறுமிகளை நெளியும் பாம்புகளாக்கி ஆட்டுவித்தார்கள். கள்ளக்குடியர்கள் கால்கள் நிலத்தில் படாது குஸ்தியடித்தவாறு வந்தனர். பின்னால் அரசன் வந்து கொண்டிருந்தான். முனிவர்கள் தாடிகளை மீறிய புன்னகையுடன் எழுந்து வணக்கம் சொன்னார்கள்.

உயரமானதோர் இடத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த பந்தலை அடைந்த அரசன் அனைவருக்கும் கையசைத்தான். தொண்டை பெருத்த கவிஞர்கள் அந்தக் குளிர் வேளையிலும் பனையோலைச் சுவடிகளால் அரசனுக்கு சாமரம் வீசினார்கள் அரசவைக் கவிஞரின் நாவிலிருந்து பனிக்கட்டிகள் கொட்டியவாறிருந்தன. ஒருபக்க மீசையை மழித்துக் கொண்ட எடுபிடிகள் அரசனின் பின்புறமாக உட்கார்ந்து, அவனுக்கு அரிப்பெடுக்கையில் முதுகைச் சொறிந்து கொடுத்தனர்.

ஊமையன் அண்ணாந்து பார்த்தான். கறுப்பு ஆடையைக் கழற்றி வீசி, அம்மணங் கொள்ளத் துடித்துக் கொண்டிருந்தது வானம். வானத்துப் புறவையொன்றின் எச்சம் போல ஒரு சொட்டு ஊமையனின் முகத்தில் முதலில் விழுந்தது. பின்னர் வேகமான பல சொட்டுகள், இரைச்சல் காற்று திசை காட்ட மழை தொடுக்கும்

யுத்தம். பலத்த மழையின் நடுவே அரசன் பேச எழுந்தான். கொட்டுகின்ற மழையிலும் அசையாத மக்கள் அவனுக்கு வியப்பளித்திருக்க வேண்டும்.

'என் உயிரிலும் மேலான மக்களே.....'

மழையோசையை வெல்ல முயலும் அரசனின் குரல்.

குலை தள்ளிய வாழைகளாலும், குருத்தோலைகளாலும், செந்நிறப் பூக்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட பந்தலின் கீழ் நின்று மழையில் நனையாத அரசனின் குரல். ஊமையன் குளிரால் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தான். பேய் பிடித்த பெண்ணாகி வாயிலும், வயிற்றிலும், முதுகிலும், முகத்திலும் மாறி மாறி அறைகின்ற மழை.

'இடியுண்ட கோவிலைப் புதுப்பிக்க இன்றைக்கு வந்திருக்கின்றேன். இன்னும் என்னென்ன வேண்டும் சொல்லுங்கள்.'

காற்றும் மழையும் புதில் குரல் எழும்பின. சிப்பாய்களின் ஈட்டிமுனைகளுக்கும் உருட்டும் விழிகளுக்கும் பயந்து அசையாமல் மௌனமாய் இருந்தனர் ஜனங்கள்.

'கொட்டுகின்ற மழையிலும் என்னைப் பார்க்க இவ்விதம் கூடியிருப்பது என்னை உணர்ச்சி கொள்ளச் செய்கின்றது. உங்களுக்கு என்ன வேண்டும். உடனே கேளுங்கள்.

ஊமையன் மீண்டும் அண்ணாந்து பார்க்கிறான். வருண பகவான் பற்களை நற நற வென்று கடிக்கின்றான். நீரேணி வழியாக இறங்கும் அவன் கைகளில் மின்னல் சாட்டைகள். சுழித்துச் சுழித்துப் பாதையெடுத்து ஓடுகின்றது தண்ணீர், நெருப்புப் பாம்புகள் வானமொங்கும் நெளியவதும், மறைவதுமாய் ஜாலங் காட்டுகின்றன.

'மாட மாளிகைகள் கட்டித் தருகின்றேன். வீதிகளைச் செப்பனிட இன்றே ஆணையிடுகின்றேன். குளங்களைத் திருத்தித் தரச் சொல்கிறேன். இன்னும் என்ன வேண்டும்? அரங்குகள் வேண்டுமா? நவ தானியங்கள் தேவையா? பட்டாடைகள் வேண்டுமா? என்ன வேண்டும் சொல்லுங்கள்..... இவற்றை எல்லாம் நான் தரத் தயார். ஆனால் ஒருபோதும்.....'

அரசன் தன் வாக்கியத்தை முடிப்பதற்குள் ஒரு பெரிய மின்னல் ஒரு பெரும் ஓசை. வானத்திற்கும் பூமிக்குமாகக் கோடிமுத்த ஒரு நீண்ட மின்னல். ஒருகணம் கண்ணொளி மாங்க அதிர்ந்து போனான் ஊமையன். கண்களைக் கசக்கிவிட்டு அவன் உயரத்தே பார்த்தான். பேசிக் கொண்டிருந்த அரசன் மாயமாக மறைந்து போயிருந்தான்.

- உமா வரதராஜன் -

கல்வெறி

நாய்களுக்கு கல்வெறிபவர்கள் வருகின்றார்கள் புணரும் நாய்களின் அசிங்கத்தில் வீசும் கற்கள் விழுகின்றது பெண் ஜென்மம் மீது. பின்னொரு நான் பெண் நாய்க் குட்டிகள் வீசப்படுகின்றது வீதி எங்குமாக கண் விழிக்காத ஜீவன்கள் கதறும் சத்தம் கேட்டு கல்வெடுக்கின்றார்கள் இப்போ கல்வெறிகள் நாய்களுக்கு மட்டுமல்ல..

- ஜஸ்ரின் -

தீக்குச்சி

முளையற்ற தீக்குச்சியின் முகத்தில் யாரோ சம்மட்டியால் அடிப்பதை உணர்த்துகின்றது பற்றி எரியும் தீக்குச்சி மெழுகுதிரிக்கு உயிர் கொடுக்கும் கருகும் தீக்குச்சியின் மரணப் புகையாற முன் உருகும் திரி சுடுகண்ணீர் வடிக்கின்றது "சிவந்த அணலே நீ முத்தமிட்டதால்

நான் மூச்சைத் தொடர்ந்தேன் நீ கருகுவதற்காகவா நான் உயிர் பெற்றேன் இருளை விரட்டவே நான் எரிந்தேன்

பிறருக்கு நான் ஒளி கொடுக்க தீச் சிறகு தந்த தீக்குச்சியே கணல் விதைத்து காற்றில் முளைத்தாய் உயிருள்ளவரை உருகுகின்றேன் உனக்காய்!"

- ஜஸ்ரின் -

நிரப்பியின் புதுவரவு.

யாழ்ப்பாணத்துப் புத்திஜீவியாக மாறிக்கொள்ள முடிவு செய்திருக்கிறேன்.

யார் எதைச் சொன்னாலும் தலையாட்டி ஆமோதிக்கவும் சேர்ந்து பெரும்பான்மையோருடன் கருத்தொருமித்துக் கதைக்கவும் பழகியிருக்கிறேன். ஏற்கனவே புத்திஜீவியாயிருப்போருடன் கூட நின்று நிறையவே புத்திஜீவியாக உருவாகியது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தலையாட்டுவற்கு மிக வசதியாக எனது முதுகெலும்பையும் நல்ல விலைக்கு விற்றாகிவிட்டது.

மேல் நாடொன்றிடம் மூளையையும் பத்திரப்படுத்தி அடகு வைத்தாயிற்று. விலைக்கு யாரும் கேட்டால் நல்ல விலை கிடைத்தால். விற்று விடவும் தயார்

பாராட்டு விழா நடாத்த நாளை பேரையும் சேர்த்தாயிற்று. பலரது விழாவை முன்னின்று செய்துமாயிற்று. எனவே எனது விழாவில் சபை கண்டிப்பாக நிறையும். ஆக மொத்தத்தில் அடுத்ததொரு புத்திஜீவியாக தயாராகிவிட்டேன். இனி...

கை.சரவணன்

படிப்பது எப்படி?

S.சுரேஷ்குமார் B.Sc. (Hons), M.B.A (Lon.)

மாணவர்களிற்குப் பயனுள்ள கற்றல் முறைகள் எவை?

- ஒரு ஆசிரியர் வகுப்பில் 100 விடயங்களைக் கற்பிப்பார் ஆயின் மாணவன் உடனடியாக மீள ஞாபகப்படுத்தக் கூடியது ஐந்து விடயங்களாகவே இருக்கும்.

- அதே விடயத்தை மாணவன் வாசிப்பாராகில் 35 விடயங்களை மீள ஞாபகப்படுத்துவார்.

- இதே 100 விடயத்தை வாசித்து, எழுதிப் படிப்பாராகில் 45 விடயங்களை மீள ஞாபகப்படுத்துவார்.

- அதே 100 விடயத்தை சக நண்பர்களோடு குறிப்பெடுத்து கலந்துரையாடுவாராகில் (2 அல்லது 3 பேர்) 98 விடயங்களை அவர் ஞாபகப்படுத்துவார்.

- அதே 100 நூறு விடயத்தை இன்னொருவருக்கு கற்பித்தால் அல்லது கற்பிப்பது போன்று பாங்கு செய்து கற்றால் 100 விடயங்களையும் இலகுவாக ஞாபகப்படுத்தும் ஆற்றலை மாணவர்கள் பெறுவார்கள். ஞாபகப்படுத்துவர்.

ஒரு பாடத்தைக் கற்பித்து முடிந்த பின்னர் செய்ய வேண்டிய வேலை என்ன?

- சுருக்கமான குறிப்புக்களை எழுதிக் கொள்ளல்.
- வினாக்களுக்கு விடையெழுதல்.
- பாடத்தைப் பொழிப்பாக எழுதிக் கொள்ளல்.
- கற்றவற்றை ஞாபகப்படுத்தி எழுதுதல்.
- கற்றவற்றை மீண்டும் நினைவு கூர்ந்தல்.

படிக்கும் மேசையில் உங்களுடைய எல்லாப் பாடப் புத்தகங்களை மீளும் நோட்சையும் வைக்கலாமா?

இல்லை. ஏனெனில் எல்லாப் பாடப் புத்தகங்களையும் நீங்கள் படிக்கும் மேசையில் வைப்பீர்கள் ஆயின் அவை மிகப் பெரிய மனச் சுமையாகவும், ஒரு பாடத்தைப் படிக்கும் போது மற்ற பாடங்களின் மீது கவனம் சிதறுவதற்கான வாய்ப்பும் உண்டு. எனவே நீங்கள் வாங்கு ஒன்றில் அல்லது கபேட்டில் புத்தகங்களை அடுக்கி வைக்கலாம். உங்கள் நேர அட்டவணையைப் பார்த்து படிக்க வேண்டிய பாடத்தை மட்டும் உங்கள் மேசையில் எடுத்து வைத்துப் படித்தால் மிகவும் ஆனந்தமாகவும் ஆறுதலாகவும் குழப்பமின்றி விழங்கவும் உதவும்.

உங்கள் நேர அட்டவணையை எவ்வாறு தயாரிக்கலாம்?

நேர அட்டவணை தயாரிக்கும் போது உங்களிற்கு நன்கு விருப்பமானதும் விளங்குவதுமான பாடத்தை முதலில் தெரிவு செய்யுங்கள். பின்னர் ஏனைய பாடங்களைத் தெரிவு செய்யுங்கள். இயன்றவரை சமநேர பங்கீட்டை வழங்குங்கள் ஒவ்வொரு பாடத்திற்கும் அடுத்த பாடத்திற்கும் இடையில் ஐந்து நிமிட இடைவெளி விடுங்கள். நீங்கள் இருக்கையை விட்டு எழுந்து நடந்து ரியலாம். வானத்தில் அல்லது தூரத்தில் உள்ள பொருட்களைப் பார்க்கலாம்.

உங்களுடைய ஆசிரியர் கற்பித்த பாடங்களை உங்கள் கொப்பியில் என்ன முறையில் ஒழுங்கு படுத்தி வைத்திருக்க வேண்டும்?

- ஒரு புதிய கொப்பி ஒன்றை (4 கட்டு) வகுப்பில் பாவிப்பதற்காக பயன்படுத்த ஆரம்பிக்கும் போது முதலில் குறைந்தது 4 ஒற்றையாவது விடவும். ஏனெனில் உங்கள் கொப்பியிலுள்ள தலைப்புக்கள் உப தலைப்புக்களைப் பயன்படுத்திப் புத்தகங்களில் உள்ளது போல பொருளடக்கம் தயாரிக்க வேண்டும்.

- பொருளடக்கம் தயாரிப்பதற்காக கொப்பியின் ஒற்றையில் ஒவ்வொரு மேல் மூலையிலும் பக்கங்கள் இலக்கமிடுக.

- நோட்சினை மிகவும் நெருக்கியோ அல்லது அடர்த்தியாகவோ எழுதவதைத் தவறு செய்து தவிர்ந்தல் வேண்டும்.

- இயன்றவரை பொயின்ஸ் போடில் எழுதுதல் மிகவும் சிறந்தது.

- ஒரு பாடத்திற்கு ஒரு கொப்பியை மட்டும் பின்பற்றுவது குழப்பங்களின்றி ஒரு தொடராக விளங்கிக் கொள்ள மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

ஒரு பாட ஆசிரியர் விளங்கப்படுத்தும் போது அல்லது நோட்சில் சொல்லும் போது நீங்கள் எவ்வாறு சிந்திக்க வேண்டும்.

- ஒரு பாடத்தை ஆசிரியர் விளங்கப்படுத்தும் போது நீங்கள் அதை ஒரு படமாக மனதில் உருவகப்படுத்தி கற்பனை செய்து கொள்ளலாம். உதாரணம்:

- ஒரு உணவுச் சங்கிலி தொடர்பாக விளங்கப்படுத்தும் போது நீங்கள் இயற்கையாக வளர்ந்துள்ள ஒரு காட்டின் சூழல் தொகுதியை எண்ணிப்பார்க்கலாம்.

- இதயத் துடிப்பை விளங்கப்படுத்தினால் உண்மையான இதயம் துடிப்பது போன்று கற்பனை செய்யலாம்.

இரவு நித்திரைக்குப் போகும் போது என்ன செய்ய வேண்டும்?

இரவு நீங்கள் படுத்தவுடன் நித்திரை வரும் வரை அன்று ஆசிரியர் கற்பித்த விடயங்களை மீள் சிந்தித்துப் பாருங்கள் அவ்வாறு சிந்தித்தால் மிக முக்கியமான விடயங்களை ஆழ் மனதிற்குள் செலுத்தி நீண்ட காலம் ஞாபகப்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கும்.

(தொடரும்..)

பணமரம் பற்றிய ஓர் பார்வை

திருமதி சுபாசுஷினி பிரணவன்

(சென்ற வாரத் தொடர்ச்சி..)

வேலிகளாக உதவிய மரக்குற்றித்துண்டங்கள், கூரை வளைகள், சலாகைகள், படுத்துறங்குவன இளைக்கப்பட்ட பாய்கள், குழந்தைகளுக்கு எண்ணெய் பூசி கிடத்துவதற்கு உதவிய தடுக்குகள், வைபவ காலங்களில் விருந்தினர்களை அமரச்செய்து உபசரிக்க சாயம் தோய்த்த ஓலைகளால் இளைக்கப்பட்ட பாய்கள், என பணையின் தொடர்பின்றி மனித வாழ்க்கை நடைபெறவில்லை. மேலும் பண ஓலைப் பாய்களின் தேவை மிக மிகப் பெரிதாகத் உணரப்பட்ட அந்தக் காலத்தில் தமது விளை பொருட்களான சாமி, குரக்கன், கதீர்களை உரைவைப்பதற்கும் எள்ளு, பயறு, மரவள்ளிச்சீவல் எனக் காயப்போடவும் பெரிய கதீர்ப்பாய்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. அக் காலத்தில் கூத்து கொட்டகைகளில் இருந்து கூத்துகளை ரசிப்பதற்கு அசனங்களாக இந்தக் கதீர்ப் பாய்களே உதவின.

பணையை தறித்து இரு கூறாகப் பிளந்து வாய்ச்சியால் சீவி இணைத்து அச்சலக்கை நென்புகள் இறுக்கி பனந்துலாவாக கிணற்று நீர் அள்ளப் பயன்படுத்தினர். வயிரப் பனைகளை கண்டறிந்து தறித்துப் பிளந்து சீவி வீடு கட்ட வளையாகவும் பரவு மரமாகவும் சலாகையாகவும் மர ஆணியாகவும் மொத்த யன்னல் கம்பியாக உருட்டியும், கம்புகளாக, ஏணிசெய்ய, என பனை தரு பயன் நீள்கிறது.

பனை மாட்டு வண்டில் துலாவாகவும் நுகமாகவும் கிடடியாகவும் வண்டில் கூடாரமாகவும் உழவு கலப்பையாகவும் சங்கப் படலையாகவும் எழுத்தாணியாகவும் நவீன அலங்காரப் பொருட்களாகவும் அட்டாளை அல்லது கோர்க்காலியாகவும் தோட்ட நீர்ப்பீலியாகவும் கொத்தாகவும் பயன்பட்டமையே யாரும் மறந்து விடக் கூடாது

இன்றும் பனை உயர்ந்த ராஜகோபுர கட்டுமான லைகைகளுக்கு முழுப் பணையாக அடித்தளங்களில் நாட்டப்படுகிறது.

பணங்குருத்து பனை வட்டில் இருக்கும் தறித்த பனைகளில் இருந்து அவற்றைப் பிரித்து எடுத்து உண்பர். குருத்து ஓலை சார்பு எனப்படும். சார்வை வெட்டி விரித்து நிழலில் சில நாட்களுக்கு உரை விட்டு வாரந்து ஈர்க்கு நீக்கி சட்டம் சட்டமாக நறுக்கி ஒன்று சேர்த்துக் கட்டினால் ஏட்டுச் சுவடி ஆகும். இந்த ஏட்டுச் சுவடிகளில் எழுத்தாணியால் எழுதி நூலாக்கி நமது முன்னோர் கல்வி கற்றனர். இன்று கூட செய்ய பனை ஓலை பயன்படுகிறது. சேர சோழ பாண்டியர் தம்மிடையே செய்திப் பரிமாறலுக்கு பனை ஓலையையே பயன்படுத்தினர். அதனையே ஓலை அனுப்புதல் என்பர்.

மேலும் பயன்படுத்திய சார்வோலைகளை பெட்டி, அடுக்குப் பெட்டி, கடகம், படுக்கைப்பாய், பெரும்பாய், களப்பாய்(கூட்டிக்க) நெடுங்கூடைகள் (நெல்சேமிக்க) நீத்தப்பெட்டியாக, வீழ்த்திக்குட்டானாக, பணங்கட்டிக்கூட்டானாக, விசிறி, சட்டுவம்(உண்கலம்) பிளா(கள், கஞ்சி அருந்த) கோவிய படடை (நீர் மொள்ள) பாரிய ஐந்து கோணப்பட்டை சிறுவர்களுக்கான ஊதுகுழல், கொட்டைப் பெட்டி உமடம், மீன்பறி, பனைஓலைத் தொப்பி போன்றவற்றை செய்ய பனை ஓலைச் சார்பு பயன்படுகிறது. முற்றிய பச்சை ஓலைகள் ஈர்க்க நீக்கி கிழித்த பால் தரும் பசுவிற்குப் தீனியாக்குவர். பனை ஈர்க்கை கூரை வேயப் பயன்படுத்துவர். பனை ஈர்க்கினால் சுளகு குல்லம் முளம் திருகணை உறி போன்றவைகள் புனைவர்.

பனை ஓலையை வெட்டி காலால் மிதித்து பதப்படுத்தி கரம் போட்டு அமர விட்டு சில வாரங்களுக்குப் பின் கூரை வேயவும் வேலி அடைக்கவும் உபயோகிப்பர். பனை ஓலையை வேய்ந்த கூரையின் கீழ் படுத்து உறங்குவதே ஓர் இன்பம். பனை ஓலைக் கூரை உக்கியதும் உக்கிய ஓலையை நெல் வயல்களுக்குப் உரமாகப் புதைப்பர். வேலி அடைத்த பனை ஓலையையும் இவ்வாறே பசளை ஆக்குவர். பசளைக்காகப் புதைத்த பனை ஓலை நெல் வயலில் தேங்கி நிற்கும் நீரை நிலத்தின் கீழ் கசிய விடாது தாங்கும் படையாகவும் பயன்படுவதோடு புதைத்த பனைஓலைப் படை வேண்டாத களைகளை வளர விடாது தடுக்கும் தன்மை வாய்ந்தது.

(தொடரும்..)

ஆனந்தசங்கரி வருத்தம் தெரிவிப்பு

தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பின் வராறுகாணாத வெற்றிக்காக இணைப்பற்றுடன் செயற்பட்ட மக்களுக்கு எனது நன்றிகளையும் தெரிவுசெய்யப்பட்ட முதல்வர், மற்றும் உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்கள் அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சத்தியப்பிரமண நிகழ்வினும் சரி இந்திய வெளிவிவகார அமைச்சர் சல்மான் குர்ஷித் அவர்களுடன் நடந்த சந்திப்பிலும் சரி மற்றும் நிகழ்வுகளுக்கும் இதுவரை எனக்கு எதுவித அழைப்பும் வரவில்லை என்பதையும் மனவருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

வீ.ஆனந்தசங்கரி

செயலாளர் நாயகம், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி.

சரியா? தவறா?

வடமாகாண முதலமைச்சர் ஜனாதிபதி முன் பதவியேற்பது சம்பந்தமான விடயத்தை பிரச்சினையாக மாற்றிய பெருமை கூட்டமைப்புத் தலைமையையே சாரும். இந்த விடயத்தை ஒப்புக்கு பல தடவை கூட்டம் கூடி விவாதித்து விட்டு பின்னர், தான்தோன்றித்தனமாக அவர்கள் நினைத்ததைச் செய்து முடித்திருக்கின்றார்கள். இவர்கள் பேரினவாதத்தையும் பிராந்திய ஏகதிபத்தியத்தையும் திருப்பிப்படுத்துவதையே பிரதான நோக்கமாக கருதியிருக்கிறார்கள். சம்பந்தன் அவர்கள் "மக்களுக்கு உதவிகள் கிடைக்க வேணும், மாகாண சபைக்கு கட்டடம் கூட இல்லை" என்கிறார். மக்கள் இதற்காகவா வாக்களித்தார்கள். இது தான் தேவை என்றால் அரசுக்கு வாக்களித்து அதிகமான உதவிகளையும் சலுகைகளையும் பெற்றிருக்கலாமே. எனவே, வாக்களித்த மக்களின் உணர்வையும், ஏன் பாரளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மாகாணசபை உறுப்பினர்களின் விருப்பங்களையும் தாண்டி சம்பந்தன், சம்பந்தின் கூட்டணி இந்த முடிவை எடுத்திருக்கிறது என்றால், எவ்வளவு தூரம் கொழும்பு வர்க்கத்தின் திமிர்த் தனம், மொத்த வடபகுதி மக்களினையும் எள்ளளவேனும் மதிக்காமல் செயற்பட்டிருக்கிறார்கள். யாருக்கு இவர்கள் தலைவர்கள்? எப்படி இந்த வெற்றியைப் பெற்றார்கள்? சம்பந்தின் சொந்தங்களா, சம்பந்தன் வாரிசுகளா, விக்கிணைஸ்வரன் சம்பந்திகளா

இவர்களுக்கு பிரச்சார மேடை அமைத்து வாக்கு கேட்டு வீடு வீடாய், தெருத்தெருவாய் அலைந்தது? எத்தனை இளைஞர்கள் நீங்கள் இணங்கிப் போக நினைக்கும் அரசுடமே அடிவாங்கினார்கள்? ஆகவே, இன்றைய தலைமை எம்முடைய தில்லை என்ற நிலை உருவாகி இருக்கின்றது. எமது இன்றைய நம்பிக்கை மாகாண சபைக்கு தெரிவாகியிருக்கும் இளையவர்கள் தான். மாகாணசபை உறுப்பினர்களே, தனித்துவமாக செயற்படுங்கள், சுய முன்னேற்றத்துக்காக தலைமையின் சூழ்ச்சிக் குள் சிக்கி விடாதீர்கள்!

- சிவந்தன் கந்தையா -

கிட்டடியிலை நடந்த இரண்டு சம்பவங்கள் கொஞ்சம் யோசிக்க வைச்சிருக்கும் பாருங்கோ. ஆணைக்கோட்டையிலை ஆரோ அடையாளம் தெரியாத ஆக்கள் காவல் காக்கிற காக்கிச் சட்டைக்காரருக்கு கத்தியாலை வெட்டியிருக்கினம். இதே போலை நாயன்மார்கட்டிலையும் கல்லாலை எறிஞ்சிருக்கினம். ஏதோ குற்றங்களோடே சம்பந்தப்பட்ட. காக்கிச்சட்டைக்காரரைப் பிடிக்காத ஒரு கூட்டம் தான் இதைச் செய்திருக்கும் என்று பொதுவாய் சனம் கதைக்குது.

இதிலை இன்னொரு பக்கமும் இருக்குது பாருங்கோ. சனத்திலை ஒரு பகுதிக்கு காக்கிச்சட்டையிலை இருந்த பயம் போட்டுது. இந்த நேரத்திலை காக்கிச்சட்டைக்காரர் நிதானமாய் நடந்து பிரச்சனைக்குரிய ஆக்களைப் பிடிக்க வேணும். அதைவிட்டிட்டு வீட்டுக்கை பாய்பு போனது எண்டதுக்காக வீட்டையே கொளுத்தற மாதிரி நடந்து திரும்பவும் இந்த மண்ணிலை இருண்ட காலத்தைக் கொண்டு வந்திடக் கூடாது. யோசிச்சால் நல்லது.

ஆராருக்கு மந்திரி வேஷம் கட்டுற தெண்டு யாழ்ப்பாணத்திலையும் கொழும்பிலையும் மாறி மாறிக் கதைச்சவையல்லோ. எங்கடே பேப்பருகளும் ஒவ்வொரு கூட்டமும் முடிய, அடுத்த கூட்டத்திலை முடிவு எட்டப்படும் என்று எழுதிக் களைச்சுப்போய். கடைசியாய் நியூசை மாத்தாமல் திகதியை மட்டும் மாத்தி மாத்தி பிரசரிச்சவையாம். இதுக்கிடையிலை கூத்தாடுகிற கூட்டத்தலைவர் மந்திரி வேஷம் போட விருப்பமான ஆக்கள் அப்பிளிக்கேசன் போடலாம் என்று அறிவிக்க, ஏதோ உத்தியோகத்துக்கு விண்ணப்பிக்கிறதாக்கும் என்று நினைச்சு எங்கடே பொடியன் ஒருத்தன் யாழ்ப்பாணம் புத்தக்கடையிலை போய் விண்ணப்பம் படிவம் விசாரிச்சவனாம். கடைசியாய் வடக்குப் பெரிய மந்திரி தீர்மானிப்பார் என்று சொல்லி முதலாம் பாகத்தை தலைவர் முடிச்சவைச்சவர்.

இந்தக்கூத்துக்களினரை இரண்டாம் பாகமாய் நங்கூரப் புத்தருக்கும், நடிக்கர்திலை விங்கத்துக்கும் இன்னும் இரண்டு பேருக்கும்

சுவாமி வம்பானந்தா

"புரிந்தால் புன்னகை செய், புதிர் என்றால் புருவம் உயர்த்து"

பிதற்றல் எனத் தோன்றின் பிழையும் திருத்து"

கமல்ஹாசன்

எண்டு சொல்ல, அவையள் கனவிலை மிதந்தவையாம். அடுத்த நாள் வேறை இரண்டு பேரின்றை பேர் சொல்லிச்சினம். அவையையும் கனவு காண விட்டிட்டு கடைசியிலை ஓரளவான முடிவுதான் கண்டனாங்கள் இறுதி முடிவு காணயிலை, மந்திரிவேஷம் பற்றி விரைவிலை அறிவிப்பன் என்று பெரிய மந்திரி சொல்ல கனபேர் தலை கிறுகிறுத்துப்போய் ஆரையோ தேடித்திரிஞ்சவை எண்டுகதை.

ஐயா அலரி மரத்தடிக்குப் போய் வந்து சொன்னது தான் கடைசி முடிவோ? இருந்தாலும் இருக்கலாம், இதையெல்லாம் ஆர் கண்டது?

நங்கூரப் புத்தருக்கு மந்திரி வேஷம் குடுத்தால் நாட்டை ஆளுமன்ற உறுப்பினர் பதவியை ராஜினாமாச் செய்யப் போறன் என்று கிளிநொச்சி வாத்தியார் சொல்லித் திரிஞ்சவராம். ஐயாவைக் கோப்படுத்தினால் பிரச்

சனையாய் போடும் எண்டுதான் பெரிய மந்திரி அதிமேன்மை மிக்கவருக்கு முன்னாலையும் நாட்டாமைக்கு முன்னாலையும் சத்தியம் பண்ணினதைப் பற்றி ஒண்டும் கதைக்காமல் மௌனமாய் இருந்தவராம்.

எங்கடே நாட்டை ஆளுற மன்றத்தினரை உறுப்பினர் ஒருத்தர் தம்பிக்கு மந்திரி வேஷம் கட்டச்சொல்லி தனக்கு ஒன்பது பக்கத்தலை அழுத்தம் என்று சொன்னவராம், விசாரிச்சதிலை அவருக்கு ஒன்பது சகோதரங்கள் என்று சொல்லிச்சினம். அவர் குடுத்த அழுத்தம்

நங்கூரப் புத்தரும் இராசதந்திரம் தெரிஞ்ச ஆள்தான் பாருங்கோ, சனத்தோடே கதைக்கேக்கை அதிமேன்மை மிக்கவருக்கு முன்னாலையை சத்தியம் பண்ணிறது பிடிக்கயிலை என்று சொன்னாலும் அங்கைபோய் சிரிச்சுக் கொண்டு நின்று கதிரையை நினைச்சுத்தான் எண்டது சனத்துக்கு விளங்கும் பாருங்கோ.

ஆர் ராஜினாமாச் செய்தால் என்ன, ஆர் சிரிச்சால் என்ன தேசியப்பட்டியலும், ஐயாவும் கூடிக்கதைச்சு மேலிடத்தைக் கேட்டுத்தான் எல்லாம் செய்தவை எண்டு சொல்லுறவையின்றை பேச்சையும் மறுக்க முடியயிலைப் பாருங்கோ.

போட்டு வாங்கிறதைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருப்பியள், குடுத்து வாங்கிறதைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டனாங்களோ? மல்லிகைத் தீவிலை எங்கடே மாவட்டத்திலையும் ஒருத்தருக்குக் கோமாளி வேஷம் போட்டுவிடுங்கோ என்று கேட்டுச் சனம் ஆர்ப்பாட்டம் செய்ததல்லோ? ஆர்ப்பாட்ட முடிவிலை கூத்தாடுகிற கூட்டத்தலைவரிடடேக் குடுக்கச்சொல்லி மகஜரும் குடுத்ததுகள் என்று கேள்விப்பட்டிருப்பியள். எல்லாம் முடிஞ்ச வெளியிலை வந்த சனம் அவை தந்ததைப் பத்திரமாய் அவையிட்டையே திருப்பிக் குடுத்திட்டம் என்று சந்தோஷப்பட்டதுகளாம்.

எங்கடே நாட்டை ஆளுற மன்றத்தினரை உறுப்பினர் ஒருத்தர் தம்பிக்கு மந்திரி வேஷம் கட்டச்சொல்லி தனக்கு ஒன்பது பக்கத்தலை அழுத்தம் என்று சொன்னவராம், விசாரிச்சதிலை அவருக்கு ஒன்பது சகோதரங்கள் என்று சொல்லிச்சினம். அவர் குடுத்த அழுத்தம்

திலைதான் மல்லிகைத்தீவிலை ஆர்ப்பாட்டம் நடந்தது எண்டும் ஒரு கதை. சூழலைப் பாதுகாக்கிறவருக்கு குடுக்கப்போகினம் எண்டதைக் குடுக்க விடாமல் புருங்கிறதுக்குத்தான் ஆர்ப்பாட்டம் நடந்தது எண்டும் கதை உலாவுது. கேள்விப் பட்டதைச் சொல்லுறன்.

கொஞ்சக்காலம் அவர் பிறந்த வீட்டைப் பக்கிறதுக்கு சனம் அவை மோதினது தெரியும்தானே. பிறகு அவர் இஞ்சை இருந்தவர் அங்கை இருந்தவர் என்று இரண்டு, மூன்று வீடுகளைக் காட்டினவை. அங்கையும் சனமெண்டால் சனம். இதுக்கிடையிலை வீரவம் சத்திலை வந்தவர் கிளிநொச்சியிலை தண்ணித் தொட்டிக்குள்ளையும் கொஞ்சக்காலம் இருந்தவர் என்று கதைவிட. தெற்கையிருந்து வார சனம் விழுந்து கிடக்கிற தண்ணித் தொட்டியையும் சுத்திக் கும்பிட்டதுகள்

கடைசியாய் தெற்கையிருந்து வார சனம் மாத்தி யோசிக்கதுகள் - பிள்ளையார் பிடிக்கப் போக குரங்காகுது எண்டது விளங்கிப்போய் எல்லாத்தையும் இடிச்சுத் தள்ளுகினமாம். இதுக்கு திருவிழாத்தோல்வியும் ஒரு காரணம் என்று சொல்லுகினம். இவை சொல்லுகிற இடமெல்லாம் அவர் இருந்தாரோ தெரியாது. ஆனால் வீடுகளை இடிச்சுத் தள்ளி விளையாட்டைக் கனநாள் விளையாடாத ஆசைதீர் அவற்றை பேரைச் சொல்லி இடிச்சு விளையாடுகினம்.

அவை அப்பிடித்தான் செய்வினம். அதைவிடுங்கோ. தம்பி மாவீரன்தான் என்று திருவிழாவுக்கு முதல் சொல்லித்திரிஞ்சவை இதைப்பற்றி ஏதும் கதைச்சவையோ என்று சனம் தேடித்திரியுது பாருங்கோ. அந்தாளின்றை கனவையே தகர்த்தவைக்கு வீடு பெரிய விசயமாய்த் தெரியுமோ?

இந்த முறை எல்லாம் கூத்துக்கதையாய்ப் போச்சுது. கேள்விப்பட்டதை சொல்லாமல் விட மனமில்லாமல் சொல்லிப்போட்டன். அடுத்த முறை புதிசாய் கொஞ்சம் ரகசியங்கள் கதைப்பம். நீங்கள் vampanantha@gmail.com க்கு தொடர்ந்து எழுதுங்கோ. அடுத்த பேப்பரிலை சந்திப்பம்.

சீரஞ்சீவியாத 7 இனப்படுகொலையை ஜ.நா.வில் பதிக்கு முதல் தமிழன்

"எனது பெயர் கிருஷ்ணா சிறிலங்காவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையே இருக்கும் 25 இலட்சம் மக்களைக் கொண்ட பலம் பொருந்திய தமிழ் முத்திலிருந்து வந்திருக்கின்றேன். தமிழீழம் போன்ற அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டுள்ள சிறிய தேசங்கள் உலகின் ஆக உயர்ந்த மன்றமான இந்தச் சபையில் தமது முறையீடுகளை வைக்க முடியாதென்றால் நாங்கள் எங்கேதான் போவது? தயவு செய்து ஒரே ஒரு நிமிடம் என்னைப் பேசுவதற்கு அனுமதியுங்கள். சிறிலங்கா அரசாங்கம் தனது இனக்கொலைக் கொள்கையைத் தொடருகின்றது" இந்தக் குரல் 1978 இல் உயர் மன்றமான ஜ.நா.வில் ஓர் ஈழத்தமிழரால் பதியப்பட்டது. அனுமதியின்றி பதியப்பட்ட இக் குரல் உலகில் பலரின் கவனத்தையும் ஈழத்தமிழர்கள் பக்கம் ஈர்த்தது. இந்தக் குரலுக்குச் சொந்தக்காரர் எங்கள் யாழ்ப்பாணத்து தமிழர் கிருஷ்ணாவைகுந்தவாசன்.

இனப்படுகொலை பற்றி அதிகம் பேசப்படும் இன்றைய நிலையில் நமது முரசொலி சிரஞ்சீவி எனும் பகுதி அவரைக் நினைந்தேத்துவதில் பெருமை கொள்கின்றது. மறக்கப்படும் வரலாறுகளையும் மனிதர்களையும் அடையாளப்படுத்தும் ஆவணப்படுத்தும் நமது முரசொலியின் முயற்சி இன்று ஓர் கனதியான மனிதனைப் பதிவுசெய்து கொள்கின்றது மனிதனைவாகவுள்ளது.

கிருஷ்ணாவைகுந்தவாசன் யாழ்ப்பாணம் அளவெட்டிக் கிராமத்தில் பிறந்தார். இலங்கை அரசு சேவையில் எழுத்தராகப் பணியாற்றி, அரசு எழுத்தர்களின் தொழிற்சங்கத்தில் உறுப்பினராய் இணைந்து அதன் பொதுச் செயலாளராக

எனார். 1950 களில் மக்கள் குரல் என்ற இலங்கையின் முன்னணி இதழின் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார். தொழிற்சங்கவாதியாக இருந்தபோது சட்டம் பயின்ற 1960 இல் இங்கிலாந்து சென்றார். பின்னர் புத்தது ஆண்டுகள் இலங்கை உயர் நீதிமன்ற வழக்கறிஞராக 1971 வரை பணியாற்றினார்.

ஐக்கிய இடதுசாரி முன்னணியின் சார்பில் இலங்கை நாடாளுமன்றத்துக்காக காங்கேசன்துறை தொகுதியில் போட்டியிட்டார். தேர்தல் வெற்றிகள் சாதகமாக அமையாமையாலும் வேறு சில காரணங்களின் அடிப்படையிலும் 1971 இல் சாம்பியா நாட்டில் மாவட்ட நீதிபதியாகப் பதவியேற்று சென்றார். 1973, மற்றும் 1975 ஆம் ஆண்டுகளில் இடம்பெற்ற பொதுநலவாய நீதிபதிகளின் மாநாடுகளில் சாம்பியாவின் சார்பில் கலந்து கொண்டார். இதன் பின் ஓய்வு பெற்று இலண்டன் சென்று வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றினார். 1978 இல், இங்கிலாந்தில் பாரிஸ்டராகப் பணியாற்றியபோது ஐக்கிய அமரிக்காவில் நியூயோர்க்கில் நடைபெற்ற அமெரிக்க வழக்குரைஞர்கள் கழகத்தின் ஆண்டு மாநாட்டில் பிரித்தானியாவின் பிரதிநிதிகளில் ஒருவராகக் கலந்து கொண்டார்

அதே நாட்களில் ஐக்கிய நாடுகள் கூட்டத் தொடர் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருந்தது. இந்தக் காலகட்டத்தில் அவர் ஐக்கிய நாடுகளின் இந்தியக் குழுவின் பழகும் வாய்ப்பைப் பெற்றார்.

1978 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 5 ஆம் நாள் நண்பகலில் சைப்பிரஸ் நாட்டுத் தலைவரின் ஒரு மணி நேர உரையைத் தொடர்ந்து சுரினாம் நாட்டு பிரதமரின் உரையையும் பொதுச் சபையில் 150நாடுகளைச் சேர்ந்த 2000 பேரா

ளர்கள் வரை கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இவர்களில் உலக நாடுகளின் - அரசுத்தலைவர்கள், பிரதமர்கள், வெளிநாட்டு அமைச்சர்கள் எனப் பலரும் பங்கு கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்த வேளையில் அப்போதைய இலங்கையின் வெளிநாட்டு அமைச்சர் சாகுல் ஹமீது பேச நிகழ்ச்சி நிரலில் அறிவிக்கப்பட்டிருந்த வேளையில் தனது பேச்சை நிகழ்த்த கிருஷ்ணாவைகுந்தவாசன் திட்டம் தீட்டினார்.

உலக நாடுகளைச் சேர்ந்த உயர்மட்டத் தலைவர்கள் சுமார் 2000 பேருக்கு மேல் கூடியிருந்த அந்த உலகின் உயர்சபையில் இலங்கையின் வெளிநாட்டு அமைச்சர் எப்படி இருப்பார் என்று எவருக்குமே தெரியாத சூழ்நிலையில் ஐக்கிய நாடுகள் அவையின் பொதுச் சபைத் தலைவர் இலங்கையின் வெளிநாட்டு அமைச்சரை உரையாற்ற அழைத்த நேரத்தில் தடித்த தலை நரைத்த வைகுந்தவாசன் பேராளர் வரிசை ஒன்றிலிருந்து எழுந்து சென்று மேடையேறிய போது இலங்கையின் பிரதிநிதிகளைத் தவிர வேறுயாருமே வைகுந்தவாசனை அறிந்திருக்கவில்லை.

அன்றையதினம் பொதுச்சபைக் கூட்டத்துக்குத் தலைமை தாங்கியவர் கொலம்பியாவைச் சேர்ந்த "இன்டேல்சியோ லிவியானோ" என்பவராவார். அவரும் வைகுந்தவாசனை இலங்கையின் வெளிநாட்டு அமைச்சர் என்றே எண்ணிக் கொண்டார். அதனால் மிக வேகமாக மேடையில் ஏறிய வைகுந்தவாசனுக்கு சிரமதாழ்த்தி வணக்கம் செய்தார்.

இலங்கையின் வெளிநாட்டு அமைச்சர் ஜ.நா.வில் பேசுவதற்குத் தனது இருக்கையை விட்டு எழும்புவதற்கு முன்னரேயே கிருஷ்ணா

வைகுந்தவாசன் எழுந்து சென்று மிகவும் கம்பீரமான தொனியில் உலக சபையில் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லி விட்டார்.

"எனது பெயர் கிருஷ்ணா சிறிலங்காவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையே இருக்கும் 25 இலட்சம் மக்களைக் கொண்ட பலம் பொருந்திய தமிழ் முத்திலிருந்து வந்திருக்கின்றேன். தமிழீழம் போன்ற அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டுள்ள சிறிய தேசங்கள் உலகின் மிக உயர்ந்த மன்றமான இந்தச் சபையில் தமது முறையீடுகளை வைக்க முடியாதென்றால் நாங்கள் எங்கேதான் போவது? தயவு செய்து ஒரே ஒரு நிமிடம் என்னைப் பேசுவதற்கு அனுமதியுங்கள். சிறிலங்கா அரசாங்கம் தனது இனக்கொலைக் கொள்கையைத் தொடருகின்றது"

இவ்வளவும் பேசி முடித்ததும் ஒலிவாங்கி நிறுத்தப்பட்டது. அவரைப் பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் அங்கிருந்து வெளியேற்றி விட்டார்கள். இதைத் தொடர்ந்து அவரைச் சூழப் பெரும் எண்ணிக்கையிலான தொலைக்காட்சி ஊடகவியலாளர்கள்

வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து அமெரிக்கா வரை கப்பல் ஓட்டிய தமிழர்கள் 3

- இராஜகோபால் -

அத்தியாயம் 03

பாஸ்போர்ட் எடுக்க வேண்டும். விசா எடுக்க வேண்டும். விமானத்தில் ஏறிக் குந்த வேண்டும். அமெரிக்கா போய்ச் சேர்ந்து விடலாம்!

“அமெரிக்காவுக்கு எப்படிப்போகலாம்?” என்று யாராவது கேட்டால், இப்படித்தான் என்னால் பதில் சொல்ல முடியும்.

ஆனால், பாய்மரக் கப்பலிலே அமெரிக்காவுக்குச் சென்ற பயணக் கதையைக் கேட்கக் கேட்க எனது தேகம் எல்லாம் புல்லரித்தது!

இந்தப் பயணக் கதையை எழுதுவதற்காக அந்தப் பாய்மரக் கப்பலில் சாகசப் பயணம் நடத்திய சிலரைச் சந்தித்து பல நாட்கள் பேசினேன்.

சிலர் இன்று உயிரோடினாலே; ஆனாலும் அவருடைய வீரசாகசங்களைக் கேட்டறிந்து கொண்டேன்.

வளரும் பயிரை முளையிலே தெரியும் என்பார்கள்.

அந்த மனிதன் வாழ்க்கையைப் பொறுத்த வரையில் இது நூற்றுக்கு நூறு உண்மை தான்!

கடலோடும் கலையில் வல்வெட்டித்துறை யில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர்களில் ஒருவரான புண்ணியமூர்த்தி தண்டையனுக்கு அதிராம் படண கப்பல் முதலாளியிடம் இருந்து அழைப்பு வந்தது!

கப்பலோடி, பொருள் ஈட்டித் தர வல்லவர்கள் வல்வெட்டித்துறை தண்டையல்கள் என்பதை தென்னிந்தியக் கப்பல் முதலாளிகள்

நன்கு தெரிந்து வைத்திருந்தார்கள்!

புண்ணியமூர்த்தித் தண்டையல் ஊர்காவல் துறையிலிருந்து தோணி ஒன்றல் தான் அதிராம் படணத்திற்குச் சென்றார்.

முப்பது அல்லது நாற்பது மைல்களுக்கு இடைப்பட்ட தூரம் தான்.

ஊர்காவல்துறையிலிருந்து தென்னிந்தியாவிலுள்ள அதிராம் படணம்.-குஞ்சியப்பு. மாமன் வீட்டுக்குப் போய் வருவது மாதிரித் தான் வல்வெட்டித்துறைக் கடலோடிகளுக்கு தென்னிந்தியா.

புண்ணியமூர்த்தித் தண்டையில் அதிராம் படணம் நோக்கித் தோணியில் சென்றுகொண்டிருந்த போது, அந்தத் தோணியில் சென்றுகொண்டிருந்த போது, அந்தத்தோணியில், ஒன்பது வயது கூட ஆகாத சிறுவன் ஒருவனும் இருந்தான்!

ஆழ்கடலில் போய்க் கொண்டிருக்கிற மோ என்ற சிறிதளவு பயம் கூட இல்லாமல், குமுறும் அலைகளைக் கிழித்துக் கொண்டு, அசைந்து அசைந்து பேரிரைச்சலுக் கிடையில் செல்லும் தோணிகளுக்கு இருந்த அச்சிறுவன் சேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்!

தண்டையனுக்கு அச்சிறுவன் மருமகன்! ஒரு காலத்தில் பாய்மரக் கப்பலில் வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து அமெரிக்காவுக்குச் அச்சிறுவன் சாதனைப் பயணம் செய்வான் என்று எவருக்குத்தான் தெரியும்? 1919ஆம் ஆண்டில் இச்சம்பவம் நடந்தது.

“முளையில் தெரிந்த” அச்சிறுவன் இரத்தினசாமியும் பாய்மரக்கப்பலில் அமெரிக்கா

காவுக்குச் சென்ற கடலோடிகளில் ஒருவர்.

ஐயாத்துறை இரத்தினசாமியை வல்வெட்டித்துறை “வித்தனை” என்ற இடத்திலுள்ள அவரது இல்லத்தில் சந்தித்தேன்.

நான் சந்தித்தது ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர். இப்போது அவருக்கு வயது 74.

வேட்டி கடடியிருந்தார். வெறும் மேலுடன் இருந்த அவரது தோற்றமும் பேச்சும் துணிச்சல் காரராக இருக்கவேண்டு

மென்பதை எடுத்த எடுப்பிலேயே காட்டி விட்டான்!

தனது மாமா புண்ணியமூர்த்தி தண்டையனுடன் சேர்ந்து, தான் கடலோடு விளையாட ஆரம்பித்த நினைவுகளை ஒன்பது வயதிலிருந்து சொல்லத் தொடங்கினார்:

“அதிராம் படணத்தில் கப்பலை முதலாளியிடமிருந்து பொறுப்பேற்றுக்கொ

ண்ட எனது மாமா அங்கிருந்து பிடிசுரணையும். அண்ணாமலை வெள்ளை அழகான நாய்பன் மாடுகள் நூறு அளவிலும் ஏற்றிக் கொண்டு ஊர்காவல்துறை நோக்கி வந்தார்...

“முகமடகஜி” தான் அந்தக் கப்பலின் பெயர்

“முஸ்லிம் முதலாளிக்குச் சொந்தமான கப்பல்

“சமையல் செய்யிறவருக்கு உதவியாக “எடுபிடி வேலை செய்து கொடுப்பேன்.

‘பதினொராவது வயதில் எனது மாமாவுடன் கோக்கோ நாடாவிருந்து ஏற்றிக் கொண்டு கப்பல் திரும்பும்.

“ஊர்காவல்துறை, காங்கேசன்துறை, வல்வெட்டித்துறை, பருத்தித்துறை ஆகிய துறைகளில் கொண்டு வந்த பொருட்களை இறக்குவோம்.

“படிக்காமல் கடலோடித் திரிவதிலேயே ஆர்வமாக இருந்த என்னைக் கெட்டு ஒழிந்து போகப் போகிறேனே என்று சொல்லி வல்வெட்டித்துறை சிதம்பரக் கல்லூரியில் படிக்க விட்டார்கள்.

“பன்னிரண்டாவது வயதில் படிக்கத் தொடங்கினேன்.

“நன்றாக ஞாபகமிருக்கிறது. 1929ஆம் ஆண்டு அப்போது எனக்கு இருபத்தொரு வயது.

“படிப்புக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்து விட்டு மலையாவுக்குப் போய்விட்டேன். “வேலை தேடினேன் அங்கு எனக்கு பொல்லாத காலம். அங்கு ஆட்குறைப்பு நடந்து கொண்டிருந்தது.

“மூன்று வருடம் எப்படியோ அங்கு காலத்தைப் போக்கி விட்டு வீடு நோக்கி ஓடி வந்தேன்!

(பயணம் தொடரும்...)

ளும் பத்திரிகையாளர்களும் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். அமெரிக்காவின் நியூயோர்க் டைம்ஸ் இதழின் நிருபர் முதலில் அவரிடம் கேள்விக் கணை தொடுத்தார். “நீங்கள் உங்கள் பேச்சில் தமிழீழம் பற்றிக் குறிப்பிடீர்களே - இந்த நாடு உலக வரை படத்தில் எங்கே இருக்கிறது?” எனக் கேட்டார். அதற்கு வைகுந்தவாசன் பின் வருமாறு பதில் கொடுத்தார்.

“நான் குறிப்பிடும் தமிழீழம் இந்தியப் பெருங்கடலில் தென்னிந்தியாவுக்குத் தெற்கேயும் இலங்கைக்கு வடக்கேயும் பாக்கு நீரிணையை அண்மித்ததாகவும் வங்காள விரிகுடாக் கடலை ஒரு பக்க எல்லையாகவும் கொண்டிருக்கிறது. அங்கு 25 லட்சம் தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களை இலங்கை அரசாங்கம் இனப் படுகொலைக்குள்ளாக்குகிறது”

இதைத் தொடர்ந்து நியூயோர்க்கில் இருந்து வெளிவரும் “இந்தியா எப்ரோட்” என்ற ஆங்கில ஏட்டின் பி.பி.கூப்பர் என்பவர் வைகுந்தவாசனை விரிவான முறையில் பேட்டி கண்டு 1978 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 20 இதழில் நேர்காணலை பிரசுரித்திருந்தார். அப்பேட்டியில் ஈ.நா.வில் பேசும் ஒரு சூழ்நிலையை எப்படி வைகுந்தவாசன் உருவாக்கினார் என்பதை பின்வருமாறு வர்ணித்துள்ளார்.

சாம்பியாவின் முன்னாள் மாவட்ட நீதிபதி வைகுந்தவாசன் பல கிழமைகளாக அனுபவம் பட்ட ஒரு வங்கிக்கொள்ளைக்காரன் வங்கிச் செயற்பாடுகளை மிக அவதானமாக நோட்டம் விடுவதுபோல ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் உள்ளே நடைபெறும் செயற்பாடுகளை மிக அவதானமாக 1978 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் முழுவதும் மிகத் துல்லியமாக றெக்கி எடுத்தார். ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் நிரந்தர உறுப்பினர்கள் ஒழுங்காக அங்கு வந்து போவார்களோ இல்லையோ தெரியாது. ஆனால் வைகுந்தவாசன் மிக ஒழுங்காக உள்ளே போய்வந்தார். பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் பார்க்கும் போது தனது கையில் கட்டியிருந்த கைக்கடிகாரத்தை அடிக்கடி பார்த்துத் தன்னை ஒரு படுபிசியான பேர்வழியாகக் காட்டிக் கொண்டார். அவரது செயற்பாடுகள் பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் மனதில் தான் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பிசியான பேர்வழி என்ற படிமத்தை உருவாக்குவதில் வைகுந்தவாசன் பெருவெற்றியும் பெற்றார்.

1978 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் முழுவதும் ஒவ்வொரு நாளும் தனது கைப்பெட்டியுடன் வியர்க்க வியர்க்க விறுவிறுக்க அவசர அவசரமாகப் பாதுகாப்பு அதிகாரிகளைக் கடந்து உள்ளே சென்றார். அதி முக்கியமான கமிட்டிக் கூட்டம் ஒன்றுக்குத் தாம் பிந்தி விட்ட ஒருவித பரபரப்பு அவரது முகத்தில் காணப்படும். இதை உறுதிப்படுத்துவது போல வாசலை நெருங்கிய நேரத்தில் தமது கடிக்காரத்தை எடுத்து ஏதோ நேரம் பிந்திவிட்டதோ என்று கவலைப்படும் பாவனையுடன் அடிக்கடி பார்த்துக்கொள்வார்.

இவ்வாறு அவர் செல்லும்போது ஒருபோதும் பாதுகாப்பு அதிகாரிகளால் அவர் தடுக்கப்படவே இல்லை. இவ்வாறு செயற்பட இரும்புபோன்ற நரம்பு தேவை என வைகுந்தவாசன் பத்திரிகையாளர் மத்தியில் குறிப்பிட்டார்.

உலகின் பல ஊடகவியலாளர்கள் வைகுந்தவாசனின் பேட்டிகளைத் தமது பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டிருந்தார்கள். வைகுந்தவாசன் உலகின் பலதலைவர்களை யும் சந்தித்து ஈழத்தமிழர்களின் இன்னல்களை எடுத்துரைத்தார். தன்னால் முடிந்த மட்டும் தமிழர் விடுதலைக்காக குரல் கொடுத்த அவர் 1990 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் ஈ.நா. வில் தமிழன் - என் முதல் முழுக்கம் எனும் நூலையும் வெளியிட்டார். 2005 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி நாளாம் திகதி லண்டனில் காலமானார்.

காலம் பலவற்றை மறக்கடிப்பது போல வைகுந்தவாசனையும் இன்று பலருக்கு தெரியாது. எமது இளைய தலைமுறை இவ்வாறான மனிதர்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்வது அவசியமானது. வரலாற்றைப் பதிவதில் நம்மவர்கள் கொண்டுள்ள அக்கறையினம் மாற்றானுக்கு சாதகமாகிவிடுகின்றது. இதனை உணர்ந்து எம் மவர்கள் வரலாற்றை பதியும் முயற்சியில் இறங்குவோமாக. அதுவே வைகுந்தவாசனைப் போன்ற சிரஞ்சீவிகளை கௌரவப்படுத்தும்

சரியா? தவறா?

பதவிப் பிரமாணச் சர்ச்சை தேவை அற்றதே. பதவிப் பிரமாணம் என்பது அவரவர் பதவியை பொறுத்து எவரவர் முன்னே எடுப்பது என்பது தீர்மானிக்கப்படுகிறது. மிக உயர்ந்த பதவியாளர்களுக்கு முன்னால் எடுக்கப்படும் பதவிப் பிரமாணங்களுக்கு மனதளவில் மதிப்புக் கிடைப்பது இயல்பு. இது எல்லோர்க்கும் வாய்க்காது.

இலங்கையில் மிக உயர்ந்த பதவி ஜனாதிபதிப் பதவி ஆகும். ஏனெனில் நீதிமன்றத்தால் எழுதிய தீர்ப்பைக் கூட மாற்றி எழுதும் வல்லமை இலங்கை ஜனாதிபதிக்கு உண்டு. தீர்ப்பை திருத்தி எழுதும் வல்லமை உடைய அவருக்கு முன்னாலே, அதுவும் உச்சநீதி மன்றத்தின் முன்னால் நீதிபதி பதவிப்பிரமாணம் செய்தல் சாலைப் பொருத்தமே.

அதற்கும் மேலாக வெற்றியின் சின்னம் வெற்றிலைச் சின்னம் என்று கூறிய எதிரியின் முன்னாலேயே நிமிர்வுடன் நின்று வெற்றி வாகையைச் சூடிக்கொள்ளுதல் அவர்களுக்கு கொடுக்கும் மிகப் பெரிய செருப்படி ஆகும். எனவே வெட்கித் தலைகுனிவ வேண்டியவர்கள் வெற்றிலைக்காரரே. இந்தச் செருப்படியைக் கொடுக்கும் நெஞ்சரம் யாராலும் முடியாது. இந்த நெஞ்சரம் இருந்தால் எந்தப் பிரமாணத்தையும் எவரும் எவர் முன்னும் எடுக்கலாம்.

அபிமன்யு

ஊடகவியலாளர்

அடங்காத் தமிழன் பண்டாரவன்னியன்

● முல்லைமகள்

யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை என்ற நூலின் படி சோழப் பேரரசின் காலத்தில் இலங்கையை ஆட்சிபுரிய அனுப்பப்பட்ட வட தமிழகத்து வன்னியகுல தளபதியர்களின் வழி வந்தவன்தான் பண்டாரவன்னியன். வன்னியர் என்பதற்கு வலிமையுடையோர் என்று பொருள். பண்டாரவன்னியன் காலத்துக்கும் முன்பே 1621ம் ஆண்டு போர்த்துக்கேயர்கள் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிய போதும் கூட வன்னிப் பகுதிக்குள் அவர்களால் கால்பதிக்க முடியவில்லை. கடைசிவரை வன்னிக்குள் காலான்ற முடியாமலேயே இலங்கையில் போர்த்துக்கேய அதிகாரம் முடிவுக்கு வந்தது. வன்னிக்குள் முதலில் வெற்றிகரமாக நுழைந்தவர்கள் ஒல்லாந்தர்கள்தான். ஒல்லாந்தர்கள் இலங்கைத் தீவைக் கைப்பற்ற வந்த போதே தமிழர் ஆட்சி அங்கு நிலவியது என்பதை அவர்களில் சிலர் எழுதிய குறிப்பு ஏடுகளில் காணலாம். 1782ல் வன்னியை கைப்பற்ற அவர்கள் நடத்திய போர் பற்றி எழுதும் னூயி என்ற வரலாற்று ஆசிரியர், "ஒல்லாந்தர்கள் எத்தனையோ நாடுகளில் போர் புரிந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்படி வீரத்துடன் போரிட்டவர்களை உலகில் வேறு எங்கும் அவர்கள் காணவில்லை" என்று குறிப்பிடுகிறார். ஒல்லாந்தர்கள் காலத்திலும் பின்னர் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை எதிர்த்தும் மன்னார், திரிகோணமலை வன்னிக்காடுகள் என வன்னி மக்கள் இடைவிடாமல் போர் நடத்தி வந்தனர். அவர்களின் வழியில் வந்த மறக்க முடியாத மாவீரன்தான் பண்டாரவன்னியன். வெள்ளையர்கள் முல்லைத்தீவில் அமைத்திருந்த கோட்டையை முற்றாக அழித்து நிரமூலம் செய்தவன். அவனது முழுப்பெயர் குலசேகரம் வைரமுத்து பண்டாரவன்னியன். முல்லைத்தீவில் இருந்து வற்றாப்பளை அம்மன் கோவில் வரை உள்ள 2000 சதுர மைல் நிலத்தை ஆட்சி செய்து வந்தான். தனது சகோதரர்களை முக்கிய பதவிகளில் வைத்து ஆட்சி செய்து வந்தான். தனது தம்பி கைலாய வன்னியனை அமைச்சராகவும் தனது இறுதி சகோதரன் பெரிய மன்னன் என்ற பெயருடையவனை தளபதியாகவும் நியமித்திருந்தான்.

அதே நேரம் காக்கை வன்னியன், வன்னியின் இன்னொரு நிலப்பரப்பை ஆண்டு வந்தான். பண்டாரவன்னியனுக்கு நளாயினி என்ற சகோதரியும் உண்டு. நளாயினி தமது அவை மீது காத்தல் கொண்டு இருந்தாள். காக்கை வன்னியன் நளாயினி மீது காத்தல் கொண்டு அவளைத் திருமணம் செய்து தரும்படி பலமுறை பண்டாரவன்னியனுக்கு செய்தி அனுப்பியிருந்தான். ஆனால் பண்டாரவன்னியன் எதோ காரணத்தால் அதற்கு தயங்கி இருக்கிறான். இந் நிலையில் புலவரும் நளாயினியும் காத்தல் கொண்டுள்ளதை கண்ட காக்கை வன்னியன் கோபம் கொண்டு புலவருடன் போரிட்டான். போரில் வென்றது புலவன் !. எனினும் காக்கைவன்னியனை பக்கத்து நாட்டு மன்னன் என்பதாலோ என்னவோ, உயிரோடு திருப்பி அனுப்பினான். அதன்பின்பு தான் புலவனும் அரச குலத்தில் வந்தவன் என்பது பண்டார வன்னியனுக்குத் தெரியவந்தது. எனவே தனது சகோதரியின் காதலுக்கு சும்மத்தான். இதனை அறிந்த காக்கை வன்னியன் பொறாமையால் பொருமினான். பண்டாரவன்னியன் மீது வெள்ளையர்கள் பல முறை படை எடுத்தும் தோல்வி அடைவதைப் பார்த்த காக்கைவன்னியன், தன் ஆசையின் தோல்விக்குப் பழி தீர்க்க வெள்ளையர்களுடன் சேர்ந்து 7-ஆம் செய்து பண்டாரவன்னியனைக் கொல்ல திட்டமிட்டான். நல்லவன் போல நடித்து பண்டாரவன்னியனிடம் மன்னிப்பு கேட்டு சேர்ந்து கொண்டு சமயம் பார்த்து ஆங்கிலப் படைகளிடம் பண்டார வன்னியனை சிக்க வைத்தான். பலமுறை படை எடுத்து வந்தும் வெல்ல முடியாத பண்டார வன்னியனை மூன்று திசைகளில் இருந்து படை எடுத்து வந்து தாக்கி வென்றனர். 1803 ஆம் வருடம் அக்டோபர் மாதம் 31 ஆம் நாள் கற்சிமைமடுவில் ஆங்கிலேயத் தளபதி ரிபேக் என்பவனுடன் போரிட்டு பண்டாரவன்னியன் வீரசுவர்க்கம் அடைந்தான். அவனது வீரத்தை வியந்து அவனைக் கொன்ற அந்த ஆங்கிலேயத் தளபதி ரிபேக்கே பண்டார வன்னியனுக்கு சிலை ஒன்றும் நடுகல் சின்னமும் வைத்தான். பண்டார வன்னியனின் வாழ்வும் வரலாறும் ஈழத்தமிழர் வரலாற்றில் என்றும் அழியா வீரசு சுவடுகளே

முதுபெரும் புலவருக்கு முன்னாள் துணைவேந்தர் வாழ்த்து

அண்மையில் தனது நூறாவது ஆண்டில் காலடி எடுத்து வைத்த முதுபெரும்புலவர் வை.க.சிற்றம்பலம் அவர்களுக்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் துணைவேந்தரும் சமூகவியற் துறைப் பேராசிரியருமான கலாநிதி என்.சண்முகலிங்கன் நேரில் சென்று வாழ்த்து தெரிவித்து மகிழ்ந்தார். புலவர் தொடர்பில் பேராசிரியரின் கருத்தை மதிப்புணர்வுடன் பதிவிடுகின்றோம். எங்கள் பண்பாட்டு வரலாற்றில் கடந்த மாதம் 16ம் நாள் (16.09.2013) மேலான நாளாக பதிவானது. தமிழ் மரபின் சான்றோனாக எங்களை வழிப்படுத்தும் முதுபெரும் புலவர் வை.க.சிற்றம்பலம் அவர்களின் நூறாவது பிறந்த தினத்தில் அவரோடு உறவாடி ஆசிபெறும் பாக்கியம் எமதானது. இணுவில் உள்ள அவரது இல்லத்தில் இந் நூறாவது பிறந்தநாள் பொழுதில் சுற்றமும் நட்பும் சூழ அவரது அழகிய மனது திழைத்திருந்தது. சதேச அறிவின் புலமை சிறப்பால், அழகிய தமிழின் கவிதைச் சுவையால், அர்ப்பணிப்பான ஆசிரியப்பணியின் மேன்மையினால் ஈழத்து தமிழியலின் பெருமதுசொமாக பெருமை பெறுபவர்புலவர் மணி வை.க.சிற்றம்பலம் அவர்கள். பண்டைத்தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணமரபு சார்ந்த ஞானச்செருக்குடனும் தமிழ் பண்பாட்டின் வாழ்வியல் அனுபவத்துடனும் நிமிர்ந்த அவரது மேன்மைகளை போற்றுவதும் கடன்.

பேராசிரியர் கலாநிதி என்.சண்முகலிங்கன் முன்னாள் துணைவேந்தர் - சமூகவியல் பேராசிரியர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

வீதி விபத்துக்கள் குறித்து விழிப்புணர்வுடன் இருப்போம்

யாழ்ப்பாணக் கம்பன் கழகம்

பெருமையுடன் நடாத்தும்

நிலாக்காலம்

சிறப்பு கலையரங்கம்

காலம் : 15.10.2013 செவ்வாய்க்கிழமை மாலை 4 மணி
இடம்: கம்பன் கோட்டம்-நல்லூர்

நிகழ்வுக்குத் தலைமை: **திருமதி.மீரா அருள்நேசன்**
உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்-தமிழ் வலயக் கல்வி அலுவலகம் யாழ்ப்பாணம்

சிறப்பு பட்டினம்
தலைப்பு :
இலக்கிய களங்களில் சுமுதாய சாதனைகளைப் பெரிதும் சாதித்தவை கூட்டு முயற்சியே தனிமுயற்சியே
கலாநிதி ஸ்ரீ பிரசாந்தன் ந.விஜயசுந்தரம்
அ.வாசுதேவா ச.லலிசன்
கு.புரந்தரன் கு.சங்கரன்

நடுவர்: கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ்

அலைமலர்ப்பு அன்புடன் அழகுக்கிளரோம்

- யாழ்ப்பாணக் கம்பன் கழகம் -